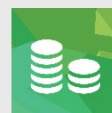

Zvláštní zpráva

Příjmy EU z nerecyklovaných plastových obalových odpadů

Náročný začátek komplikovaný nedostatečnou
srovnatelností a spolehlivostí údajů

EVROPSKÝ
ÚČETNÍ DVŮR

Obsah

	Body
Shrnutí	I–VIII
Úvod	01–17
Nový vlastní zdroj z nerecyklovaných plastových obalových odpadů	01–07
Výpočet a výběr vlastního zdroje z plastových obalových odpadů	08–10
Výpočet množství vyprodukovaného a recyklovaných plastových obalových odpadů	11–15
Úlohy a působnost	16–17
Rozsah a koncepce auditu	18–24
Připomínky	25–94
Zavádění nového vlastního zdroje neproběhlo bez komplikací, což vedlo k nepřesným odhadům	25–60
Členské státy nebyly dostatečně připraveny a podpora Komise byla vhodná, nebyla však včasná	25–41
Harmonizovanému zavedení vlastního zdroje bránila nejednotná definice <i>plastů</i> a právní nejistota	42–53
V prvním roce provádění byla prognóza výše vlastního zdroje z plastových obalových odpadů o 1,1 miliardy EUR podhodnocena a k vyrovnání rozpočtu EU bylo nutné použít příspěvky založené na HND	54–60
Ještě je třeba dořešit problémy se srovnatelností a spolehlivostí údajů	61–94
Členské státy používají rozdílné metody zpracování údajů a neprovádí zprůměrování získaných výsledků	61–66
Měření množství recyklovaných odpadů se neprovádí v místě, kde odpady vstupují do recyklace	67–71
Existuje riziko, že údaje o množství recyklovaných odpadů mohou být nespolehlivé v důsledku nedostatečné kontroly zpracování odpadů převzatých subjekty provádějícími recyklaci	72–88
Komise se při inspekcích řídí zavedenými postupy, dostatečně však neřeší nejvýznamnější rizika spojená se zpracováním údajů	89–94

Závěry a doporučení

95–98

Přílohy

**Příloha I – Čisté příspěvky členských států do vlastního zdroje
z plastových obalových odpadů v roce 2023 a odpovídající snížení**

Použité zkratky**Glosář****Odpovědi Komise****Harmonogram****Auditní tým**

Shrnutí

I Hlavním zdrojem příjmů rozpočtu Evropské unie jsou vlastní zdroje EU. V lednu 2021 zavedla EU nový vlastní zdroj z nerecyklovaných plastových obalových odpadů produkovaných členskými státy. Záměrem tohoto kroku bylo diverzifikovat zdroje příjmů EU a přispět k unijním cílům v oblasti životního prostředí vytvořením pobídky pro členské státy ke snížení množství tohoto druhu odpadu. V roce 2023 činily příjmy z vlastního zdroje z plastů 7,2 miliardy EUR, což představuje 4,0 % celkových příjmů EU.

II Cílem našeho auditu bylo posoudit rámec, který Komise ke správě tohoto vlastního zdroje ve spolupráci s členskými státy vytvořila. Posuzovali jsme zejména, zda byly Komise a členské státy na zavedení nového vlastního zdroje dostatečně připraveny a zda byly schopny pro výpočet nového vlastního zdroje zajistit srovnatelnost a spolehlivost údajů.

III Cílem tohoto auditu bylo v rané fázi určit oblasti, ve kterých je třeba zlepšit proces výpočtu. Závěry tohoto auditu by měly Komisi rovněž poskytnout poznatky týkající se řízení nových vlastních zdrojů, jež budou zaváděny v nadcházejících letech.

IV Dospěli jsme k závěru, že členské státy nebyly na zavedení vlastního zdroje z nerecyklovaných plastových obalových odpadů dostatečně připraveny a že opatření Komise na monitorování a podporu zavádění tohoto zdroje sice pomohla zlepšit kvalitu údajů, nebyla však přijata včas. Dále jsme dospěli k závěru, že údaje, o něž se opírá výpočet vlastních zdrojů, nebyly dostatečně srovnatelné a spolehlivé. Platí to i pro údaje používané k podávání zpráv o plnění cílů recyklace stanovených ve směrnici o obalech a obalových odpadech.

V Zjistili jsme, že členské státy provedly klíčové právní aspekty ve vnitrostátním právu se zpožděním. Zaznamenali jsme také, že definice *plastů* se v jednotlivých právních dokumentech EU liší. Tyto skutečnosti společně s opožděným přijetím klíčových právních předpisů znemožnily harmonizované zavedení vlastního zdroje.

VI Členské státy navíc neuplatňovaly klíčové postupy zpracování údajů, jako je použití dvou metod zpracování vyprodukovaných odpadů a zprůměrování výsledků. Výpočet recyklovaného množství nebyl proveden pomocí bodu měření stanoveného v právních předpisech ani průměrné míry ztrát stanoveného v harmonizovaných pravidlech.

VII Navíc i když se Komise při inspekcích řídila zavedenými postupy, ty ji neumožňovaly dostatečně se zabývat nejvážnějšími riziky spojenými se zpracováním údajů. Zjistili jsme, že jelikož neprobíhají kontroly postupů recyklace, vzniká tak riziko, že recyklace plastových obalových odpadů, vykazovaných jako recyklované, nemusí ve všech případech skutečně proběhnout. Členské státy nebyly schopny zajistit, aby podmínky recyklace plastových obalových odpadů vyvážených do třetích zemí byly v zásadě rovnocenné postupům recyklace v EU.

VIII Komisi doporučujeme, aby:

- uplatňovala poznatky získané při zavádění vlastního zdroje z plastových obalových odpadů,
- zlepšila srovnatelnost a spolehlivost údajů,
- zmírnila riziko, že odpad odeslaný subjektům provádějícím recyklaci nebude nakonec recyklován.

Úvod

Nový vlastní zdroj z nerecyklovaných plastových obalových odpadů

01 Hlavním zdrojem příjmů rozpočtu Evropské unie jsou vlastní zdroje EU. Do roku 2021 měla EU tři vlastní zdroje: tradiční vlastní zdroje (zejména z cel vybíraných z dovozu do EU), vlastní zdroj z daně z přidané hodnoty (DPH) a vlastní zdroj z hrubého národního důchodu (HND).

02 V lednu 2021 zavedla EU nový vlastní zdroj z nerecyklovaných plastových obalových odpadů vyprodukovaných členskými státy (dále jen „vlastní zdroj z plastových obalových odpadů“)¹. Jednalo se o první významnou změnu v systému vlastních zdrojů EU od roku 1988, kdy byl zaveden vlastní zdroj z hrubého národního produktu (HNP) (později změněno na hrubý národní důchod – HND). Vlastní zdroj z plastových obalových odpadů je také první fází plánu zavádění nových vlastních zdrojů, jež mají zajistit splacení prostředků nástroje EU pro oživení. Plán tvoří přílohu interinstitucionální dohody mezi Radou, Parlamentem a Komisí o víceletém finančním rámci na období 2021–2027².

03 V [rozhodnutí o vlastních zdrojích](#) se uvádí, že zavedení tohoto nového vlastního zdroje je pobídkou ke snížení spotřeby plastů na jedno použití, podpoře recyklace a oběhového hospodářství. Rovněž se zde uvádí, že nové vlastní zdroje by měly lépe podporovat cíle politik Unie a snížit příspěvky členských států založené na HND³.

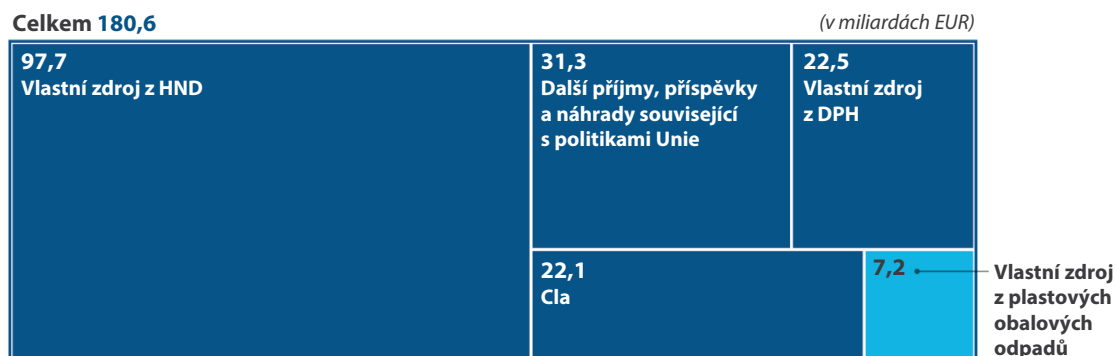
04 V roce 2023 činily příjmy z vlastních zdrojů z plastů 7,2 miliardy EUR, což představuje 4,0 % celkových příjmů EU (viz [obrázek 1](#)). Přehled příspěvků podle členských států je uveden v [příloze I](#).

¹ [Rozhodnutí Rady 2020/2053](#) („rozhodnutí o vlastních zdrojích“).

² [Interinstitucionální dohoda](#) mezi Evropským parlamentem, Radou Evropské unie a Evropskou komisí o rozpočtové kázi, spolupráci v rozpočtových záležitostech a řádném finančním řízení, jakož i o nových vlastních zdrojích, včetně plánu zavádění nových vlastních zdrojů.

³ 6. a 7. bod odůvodnění [rozhodnutí o vlastních zdrojích](#).

Obrázek 1 – Zdroje příjmů EU v roce 2023

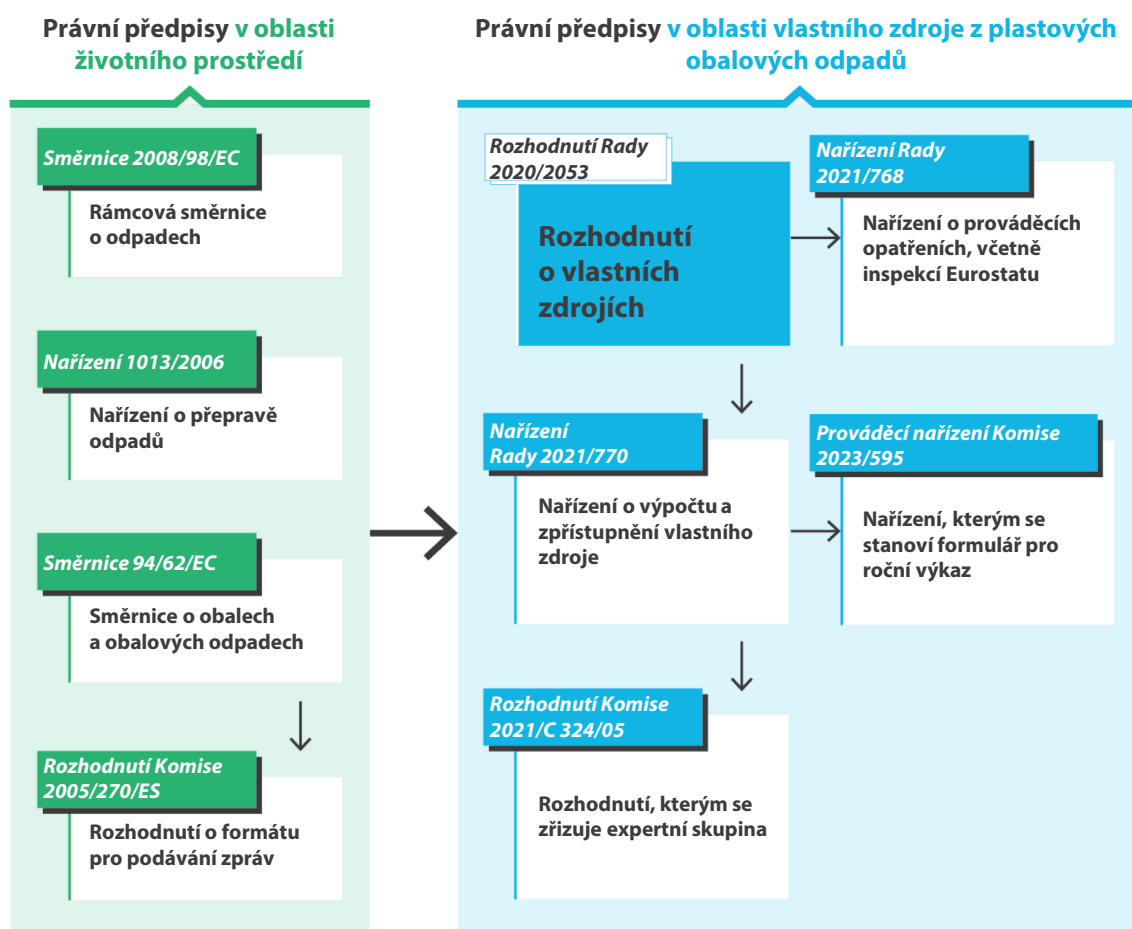

Pozn.: tato částka nezahrnuje rozpočtové příjmy spojené s nástrojem na podporu oživení NextGenerationEU vzhledem k jeho výjimečné a dočasné povaze.

Zdroj: EÚD na základě konsolidované účetní závěrky EU.

05 Na **obrázku 2** je znázorněn přehled právního rámce tvořeného právními předpisy v oblasti životního prostředí a právními předpisy, jimiž se upravují vlastní zdroje z plastových obalových odpadů.

Obrázek 2 – Právní rámec

Zdroj: EÚD.

06 V rámcové směrnici o odpadech⁴ jsou vymezeny základní pojmy a definice týkající se nakládání s odpady, včetně odpadů, recyklace či využití odpadů. Ve směrnici o obalech a obalových odpadech⁵ jsou stanoveny definice, cíle recyklace a další ustanovení, která se vztahují konkrétně na obaly a obalové odpady. Směrnice rovněž členským státům ukládá, aby zpracovávaly a vykazovaly údaje o plastových obalových odpadech. Od roku 1997 slouží tyto údaje ke kontrole toho, zda bylo dosaženo cílů recyklace stanovených ve směrnici. V nařízení o přepravě odpadů⁶ jsou stanovena pravidla pro přepravu odpadů v rámci EU a jejich vývoz do třetích zemí.

07 V rozhodnutí o vlastních zdrojích je stanovena metoda výpočtu vlastního zdroje z plastových obalových odpadů. Další právní předpisy⁷ stanoví další důležité podrobnosti týkající se provádění tohoto vlastního zdroje. Ve [stanovisku 3/2022](#) ke Komisi předloženému návrhu postupů pro poskytování tří nových vlastních zdrojů jsme navrhli provést konsolidaci a sladění pravidel pro všechny vlastní zdroje⁸.

Výpočet a výběr vlastního zdroje z plastových obalových odpadů

08 Vlastní zdroj z plastových obalových odpadů se skládá z vnitrostátního příspěvku, který je stanoven na 0,8 EUR za kilogram nerecyklovaných plastových obalových odpadů. 17 členských států, jejichž HND na obyvatele byl v roce 2017 nižší než průměr EU, využilo pevného paušálního snížení, aby se zabránilo nadměrně regresivnímu dopadu na vnitrostátní příspěvky⁹. Toto snížení bylo stanoveno vynásobením počtu obyvatel členského státu v roce 2017 koeficientem 3,8 kilogramu a částkou 0,8 EUR. Metoda výpočtu je znázorněna na [obrázku 3](#).

⁴ Směrnice 2008/98/ES.

⁵ Směrnice o obalech a obalových odpadech, 94/62/ES.

⁶ Nařízení (ES) č. 1013/2006.

⁷ Nařízení Rady 2021/768 (opatření kontroly a dohledu), prováděcí nařízení Komise (EU) 2023/595 (požadavky na podávání zpráv) a nařízení Rady 2021/770 (postup pro poskytování vlastního zdroje).

⁸ Body 42 až 44.

⁹ 7. bod odůvodnění [rozhodnutí o vlastních zdrojích](#).

Obrázek 3 – Výpočet příspěvků členských států

$$\begin{array}{l}
 \text{V daném roce} \\
 \text{(hmotnost v kg)} \\
 \hline
 \text{Nerecyklované} \\
 \text{plastové obalové} \\
 \text{odpady} \\
 = \\
 \text{Vyprodukované} \\
 \text{plastové obalové} \\
 \text{odpady} \\
 - \\
 \text{Recyklované} \\
 \text{plastové obalové} \\
 \text{odpady}
 \end{array}$$

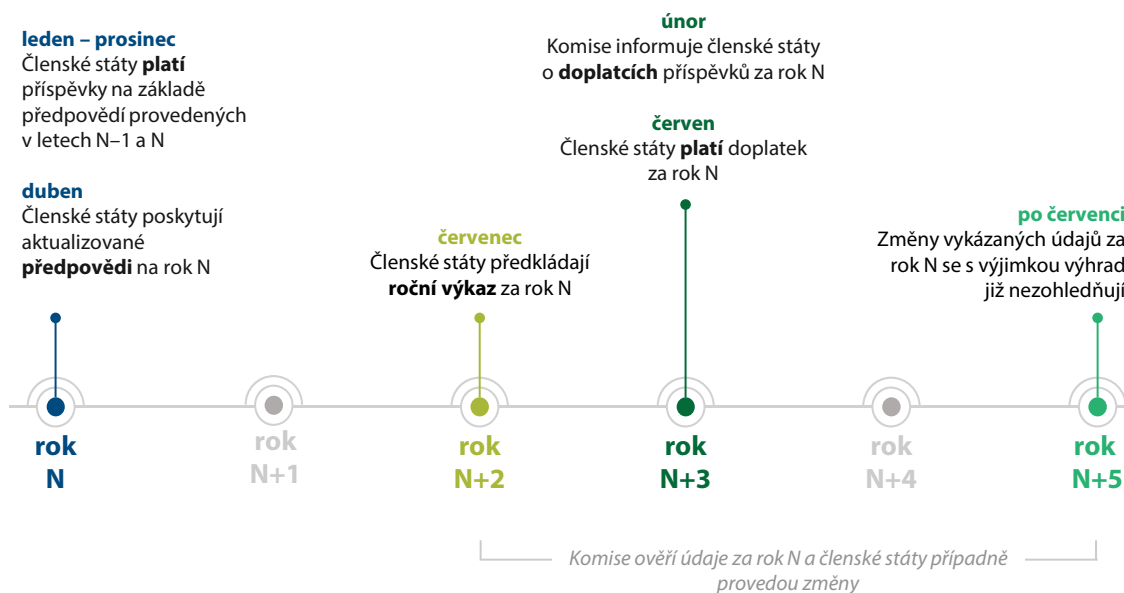
$$\begin{array}{l}
 \text{Příspěvek do} \\
 \text{rozpočtu EU} \\
 \text{(v EUR)} \\
 = \\
 \left[\begin{array}{l} \text{Nerecyklované} \\ \text{plastové obalové} \\ \text{odpady} \end{array} \times \begin{array}{l} 0,8 \text{ EUR/kg} \end{array} \right] - \begin{array}{l} \text{Snížení v EUR} \\ \text{(je-li relevantní)} \end{array}
 \end{array}$$

Zdroj: EÚD na základě rozhodnutí o vlastních zdrojích.

09 Tyto výpočty vycházejí ze statistických údajů o celkovém množství každoročně vyprodukovaných a recyklovaných plastových obalových odpadů, jak je vykazují členské státy. Vzhledem k tomu, že příslušné údaje jsou k dispozici dva roky po příslušném roce, Komise nejprve vypočítá příspěvky na základě předpovědí vypracovaných po dohodě s členskými státy. Jedná se o standardní postup, který se uplatňuje také u vlastních zdrojů z DPH a HND.

10 Jakmile jsou k dispozici statistické údaje, Komise výpočty příspěvků členských států upravuje. Komise každoročně vybírá doplatky od členských států, které zaplatily méně v poměru ke svému podílu na HND EU, a rozděljuje je mezi ty, které zaplatily naopak více. Na [obrázku 4](#) jsou znázorněny hlavní milníky pro výpočet a výběr příspěvků členských států na vlastní zdroj z plastových obalových odpadů.

Obrázek 4 – Milníky pro výpočet a výběr příspěvků členských států za příslušný rok N

Zdroj: EÚD na základě nařízení Rady 2021/770.

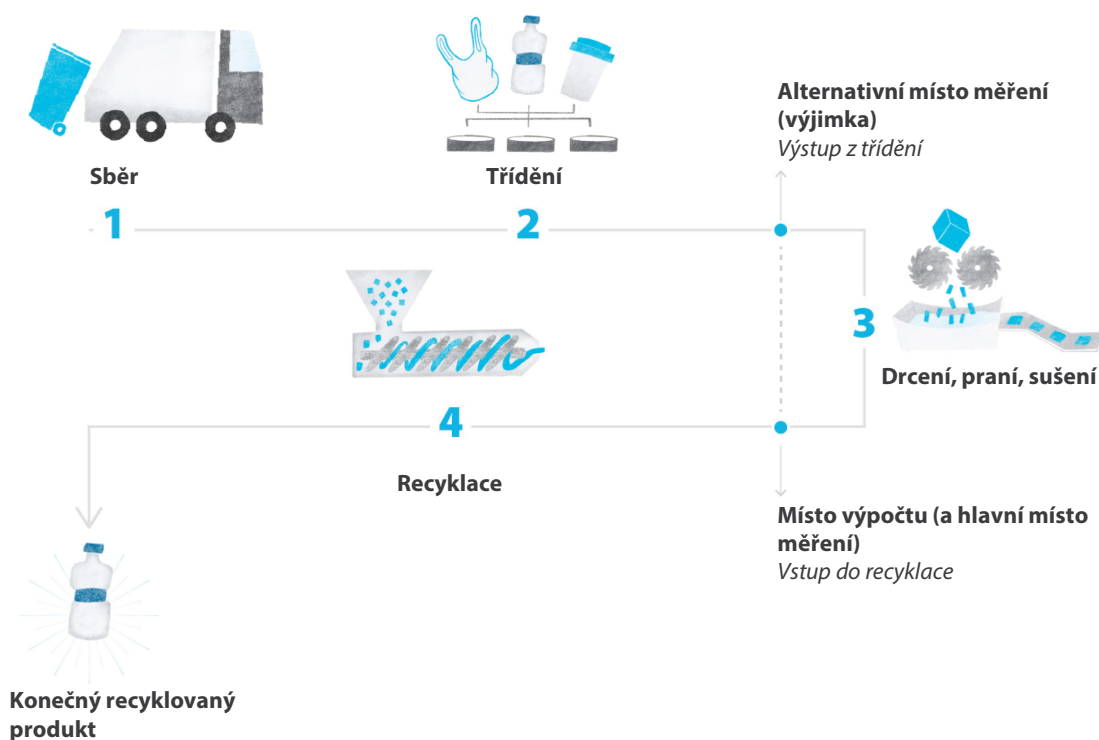
Výpočet množství vyprodukovaného a recyklovaných plastových obalových odpadů

11 V souladu s prováděcím nařízením, kterým se stanoví formulář pro roční výkaz¹⁰, jsou členské státy pro odhad množství vyprodukovaných plastových obalových odpadů povinny použít dvě metody. První z nich je metoda přístupu založeného na „množství uvedeném na trh“, která z větší části vychází z údajů od výrobců plastových obalů. Druhá metoda je založena na analýze odpadů, která vychází z informací o množství a druzích materiálů v konkrétním toku odpadů. Na základě výsledků obou metod musí členské státy poskytnout jediný odhad vyprodukovaného odpadu. Tento postup se nazývá „zprůměrování“ metod.

¹⁰ Prováděcí nařízení Komise (EU) 2023/595.

12 Ve směrnici o obalech a obalových odpadech¹¹ je stanoven požadavek, aby hmotnost obalového odpadu započteného jako recyklovaný byla měřena v místě, kde obalový odpad vstupuje do recyklace („místo výpočtu“). Odchylně od tohoto požadavku právní předpisy umožňují měření na výstupu z třídění za předpokladu, že odpad je následně recyklován a že hmotnost materiálů nebo látek odstraněných při činnostech předcházejících recyklaci je z vykazované částky odečtena. Podrobnější přehled je znázorněn na [obrázku 5](#).

Obrázek 5 – Výpočet recyklovaných plastových obalových odpadů

Zdroj: EÚD na základě obrázku A 1: *Místo výpočtu plastového obalového odpadu*, s. 67 pokynů Komise pro zpracování a vykazování údajů o obalech a obalových odpadech podle rozhodnutí 2005/270/ES, verze z března 2023.

¹¹ Čl. 6a odst. 2 směrnice (EU) 2018/852, kterou se mění směrnice o obalech a obalových odpadech.

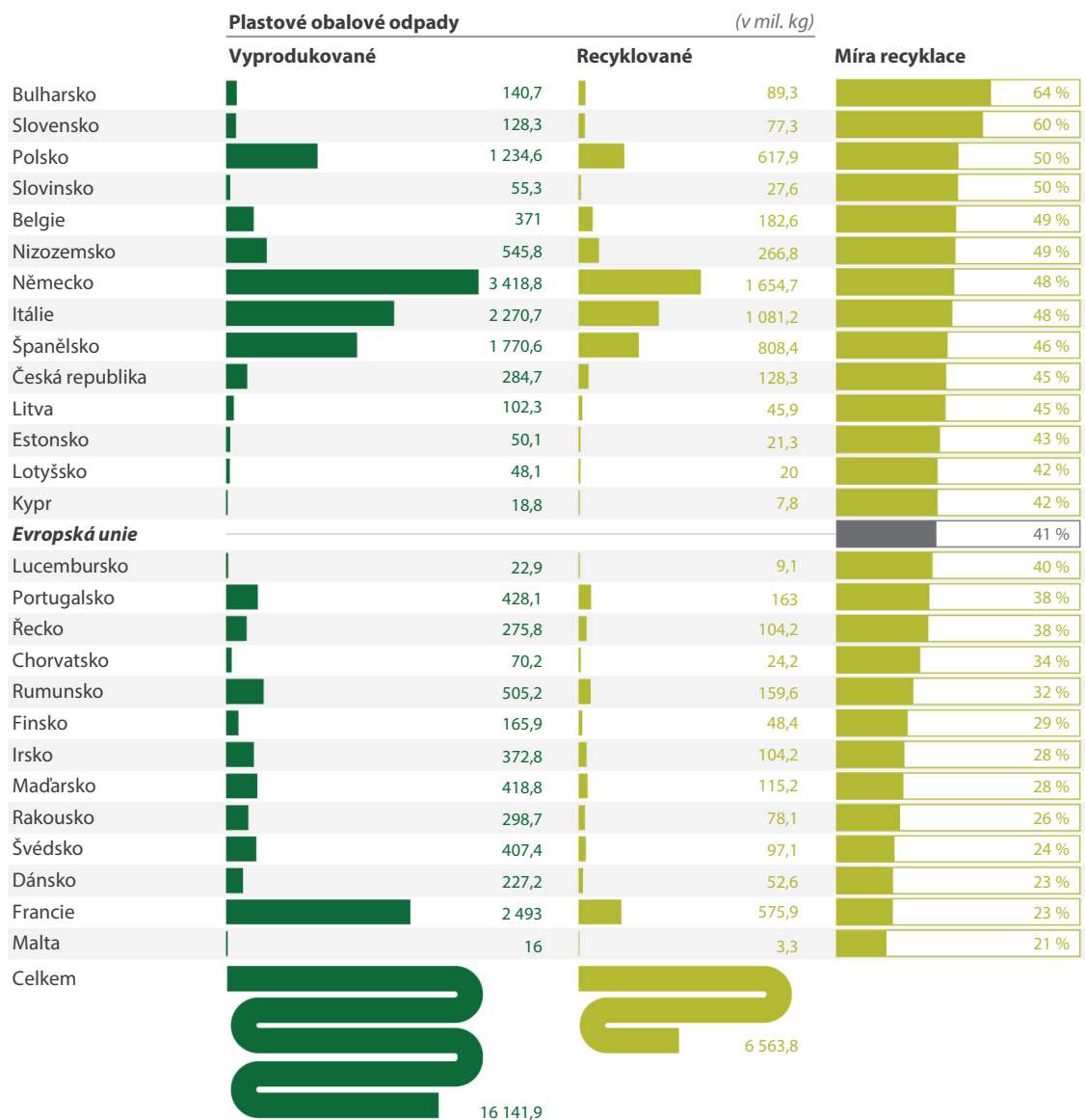
13 Pokud členské státy uplatní výjimku týkající se měření v místě výpočtu, mohou k odhadu hmotnosti materiálů nebo látek odstraněných před recyklací použít průměrné míry ztrát. Průměrné míry ztrát lze použít pouze v případě, že spolehlivé údaje nelze získat jiným způsobem, a vypočítávají se na základě pravidel pro výpočet, která stanoví Komise v aktu v přenesené pravomoci. Rámcová směrnice o odpadech ukládá Komisi, aby přijala akt v přenesené pravomoci o průměrné míře ztrát do 31. března 2019¹².

14 Členské státy musí zajistit, aby se odpad vyvážený z EU za účelem recyklace započítával do cílů recyklace pouze v případě, že vývozce prokáže, že zpracování odpadu mimo EU probíhalo za podmínek, které byly v zásadě rovnocenné podmínkám stanoveným právními předpisy EU v oblasti životního prostředí¹³. Plastové obalové odpady dovezené do členského státu za účelem recyklace by měly být od celkového množství recyklovaných odpadů v daném členském státě odečteny. Na [obrázku 6](#) jsou uvedeny míry recyklace na základě údajů vykázaných členskými státy v roce 2023 pro účely vlastních zdrojů za rok 2021.

¹² Čl. 11a odst. 10 [směrnice \(EU\) 2018/851](#), kterou se mění rámcová směrnice o odpadech.

¹³ Čl. 11a odst. 8 [směrnice \(EU\) 2018/851](#), kterou se mění rámcová směrnice o odpadech, a čl. 6a odst. 8 [směrnice \(EU\) 2018/852](#), kterou se mění směrnice o obalech a obalových odpadech.

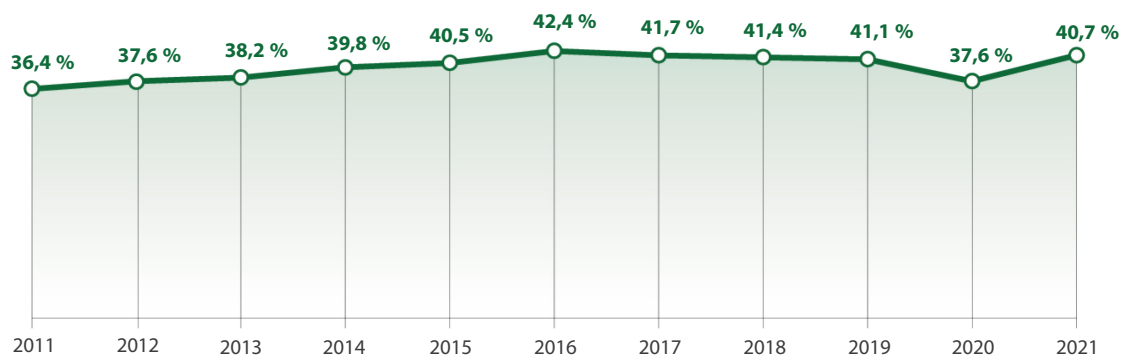
Obrázek 6 – Vykázaná míra recyklace plastových obalů za rok 2021

Zdroj: EÚD na základě ročních výkazů členských států za rok 2021.

15 Z [obrázku 7](#) vyplývá, že průměrná míra recyklace zůstává v posledním desetiletí poměrně stabilní. V přezkumu EÚD týkajícím se opatření EU k řešení problematiky plastového odpadu jsme však uvedli, že srovnatelnost údajů v čase může ovlivňovat řada aspektů¹⁴.

Obrázek 7 – Průměrná míra recyklace v EU za posledních deset let

Zdroj: EÚD na základě údajů zveřejněných Eurostatem za období 2011–2020 a ročních výkazů členských států za rok 2021 předložených v roce 2023.

Úlohy a působnost

16 Za zpracování a vykazování příslušných statistických údajů používaných pro výpočet vlastního zdroje z plastových obalových odpadů jsou odpovědné členské státy¹⁵. Členské státy musí rovněž jmenovat zástupce, kteří budou Komisi poskytovat pomoc a poradenství v záležitostech souvisejících s touto statistickou oblastí v rámci expertní skupiny pro statistiky o plastových obalových odpadech („expertní skupina pro SPOO“). Pokud jde o právní předpisy v oblasti životního prostředí, členské státy musí plnit své povinnosti vyplývající z práva EU, které zahrnují začlenění příslušných právních předpisů EU do vnitrostátního práva (provedení) a jejich uplatňování¹⁶.

¹⁴ Body 44 a 45 [přezkumu 04/2020](#): „Opatření EU k řešení problematiky plastového odpadu“.

¹⁵ Nařízení Rady (EU, Euratom) 2021/770.

¹⁶ Čl. 4 odst. 3 [Smlouvy o Evropské unii](#). Více informací viz [přezkum EÚD 07/2018](#) „Uplatňování právních předpisů EU: povinnosti Evropské komise v oblasti dohledu podle čl. 17 odst. 1 Smlouvy o Evropské unii“.

17 V Komisi za tento vlastní zdroj zodpovídá Statistický úřad Evropské unie (Eurostat), Generální ředitelství pro rozpočet (GŘ BUDG) a Generální ředitelství pro životní prostředí (GŘ ENV). Jejich úlohy a působnost jsou vymezeny v memorandu o porozumění, které obsahuje klíčová ujednání uvedená na [obrázku 8](#).

Obrázek 8 – Úlohy a působnost Komise

Eurostat

- kontroluje údaje členských států týkající se plastových obalových odpadů,
- provádí inspekce v členských státech,
- informuje GŘ BUDG o výhradách,
- řídí činnost expertní skupiny pro SPOO,
- navrhuje opatření k zajištění kvality údajů.

GŘ ENV

- navrhuje právní předpisy v oblasti odpadů,
- sleduje provádění právních předpisů v oblasti odpadů,
- informuje Eurostat a GŘ BUDG o legislativních otázkách, včetně možných porušení předpisů.

GŘ BUDG

- vypočítává a vybírá příspěvky od členských států,
- vypočítává a vybírá doplatky příspěvků,
- uplatňuje a ruší výhrady ke kvalitě údajů.

Zdroj: EÚD na základě memoranda o porozumění mezi Eurostatem, GŘ BUDG a GŘ ENV.

Rozsah a koncepce auditu

18 Cílem našeho auditu bylo posoudit rámec, který Komise ke správě tohoto vlastního zdroje ve spolupráci s členskými státy vytvořila. Posuzovali jsme zejména, zda:

- o byly Komise a členské státy na zavedení nového vlastního zdroje dostatečně připraveny,
- o Komise a členské státy byly schopny pro výpočet nového vlastního zdroje zajistit srovnatelnost a spolehlivost údajů.

19 Prostřednictvím tohoto auditu (který probíhal od června 2023 do února 2024) jsme se také snažili v rané fázi určit oblasti, ve kterých je třeba zlepšit proces výpočtu. Závěry tohoto auditu by měly Komisi rovněž poskytnout poznatky, které mohou být užitečné pro správu všech dalších vlastních zdrojů, které mohou být případně zavedeny v nadcházejících letech.

20 Při sestavování kritérií auditu jsme vycházeli z příslušných právních předpisů, [pokynů ke zlepšování právní úpravy](#) a stávajících postupů Komise pro vlastní zdroje z HND a DPH, které jsou taktéž založeny na statistických údajích.

21 K hlavním aspektům našeho přístupu patřily:

- o dokumentární přezkum příslušných právních předpisů a klíčových dokumentů Komise a expertní skupiny pro SPOO (postupy, pokyny, vzory, pracovní dokumenty, zápisy z jednání s členskými státy),
- o dotazování u Eurostatu, GŘ BUDG a GŘ ENV,
- o analýza údajů poskytnutých členskými státy pro předpovědi použité pro výpočet příspěvků za rok 2021, zpráv o kvalitě, které jsou předkládány podle směrnice o obalech a obalových odpadech, a ročních výkazů zaslaných členskými státy v roce 2023.

22 Provedli jsme průzkum u 27 vnitrostátních orgánů odpovědných za zpracování údajů, abychom zjistili jejich názory na to, jak Komise vlastní zdroj spravuje. Obdrželi jsme 26 odpovědí, které posloužily jako další zdroj informací. V návaznosti na informace získané v rámci průzkumu jsme provedli dotazování na dálku s příslušnými orgány v šesti členských státech.

23 Navštívili jsme tři členské státy: Rumunsko, Itálii a Nizozemsko. Jejich výběr probíhal na základě údajů dostupných v Eurostatu, a to tak, aby shromažďování informací probíhalo v členských státech s různým objemem produkce plastů na obyvatele, různou mírou recyklace a množstvím vyvezených plastů k recyklaci. Kromě toho jsme se jako pozorovatelé zúčastnili ověřovací návštěvy Eurostatu v Polsku, abychom získali informace o tom, jak Eurostat provádí svůj rámec ověřování prostřednictvím inspekcí.

24 Tento audit se nezabýval otázkou, zda zavedení vlastního zdroje z plastových obalových odpadů vedlo k nižšímu množství vyprodukovaných plastových obalových odpadů nebo k vyššímu množství recyklovaných odpadů. Neprováděli jsme ani právní analýzu toho, zda by otázky související s provedením práva Unie ve vnitrostátním právu měly vést k zahájení řízení o nesplnění povinnosti.

Připomínky

Zavádění nového vlastního zdroje neproběhlo bez komplikací, což vedlo k nepřesným odhadům

Členské státy nebyly dostatečně připraveny a podpora Komise byla vhodná, nebyla však včasná

25 Aby bylo zajištěno hladké zavedení vlastního zdroje z plastových obalových odpadů a dostatečná srovnatelnost a spolehlivost údajů pro jejich výpočet, měly být definice a metodiky výpočtu stanovené směrnicí o obalech a obalových odpadech provedeny členskými státy včas. V [pokynech ke zlepšování právní úpravy](#) se doporučuje, aby Komise pečlivě přezkoumala vnitrostátní prováděcí opatření, aby zajistila jejich plný soulad a v případě potřeby zahájila nápravná opatření.

26 Vzhledem k tomu, že nesoulad s předpisy by mohl mít dopad na výpočet příspěvků členských států, je třeba, aby Komise včas analyzovala veškeré zjištěné problémy týkající se provedení ve vnitrostátním právu nebo vnitrostátních právních předpisů. Poté by měla na základě vlastní analýzy určit rizikové členské státy a oblasti zpracování údajů, v nichž je třeba provést ověřování.

Ve většině členských států byla směrnice o obalech a obalových odpadech ve vnitrostátním právu provedena se zpožděním a Komise bude řešení problémů souvisejících s provedením směrnice kontrolovat několik let

27 Ve změněné směrnici o obalech a obalových odpadech se uvádí, že je třeba zlepšit srovnatelnost a spolehlivost údajů¹⁷. Tato úprava zavedla soubor nových definic a pravidel pro výpočet, které měly být provedeny v právních předpisech členských států do 5. července 2020. Proto když Komise v květnu 2018 navrhla vlastní zdroj z plastových obalových odpadů¹⁸, bylo zřejmé, že je třeba zlepšit kvalitu údajů. Na tuto potřebu upozorňuje i naše stanovisko k návrhu Komise na rozhodnutí o vlastních zdrojích¹⁹.

¹⁷ 22. bod odůvodnění [směrnice \(EU\) 2018/852, kterou se mění rámcová směrnice o odpadech](#).

¹⁸ Návrh rozhodnutí Rady o systému vlastních zdrojů Evropské unie předložený Komisí [COM\(2018\) 325 final](#).

¹⁹ Bod 40 a rámeček 2 našeho [stanoviska 5/2018](#).

28 Určili jsme ustanovení směrnice o obalech a obalových odpadech, která se vztahují k výpočtu vlastního zdroje z plastových obalových odpadů²⁰, a analyzovali jsme, zda Komise ověřila, že členské státy tato ustanovení správně provedly ve svých právních předpisech.

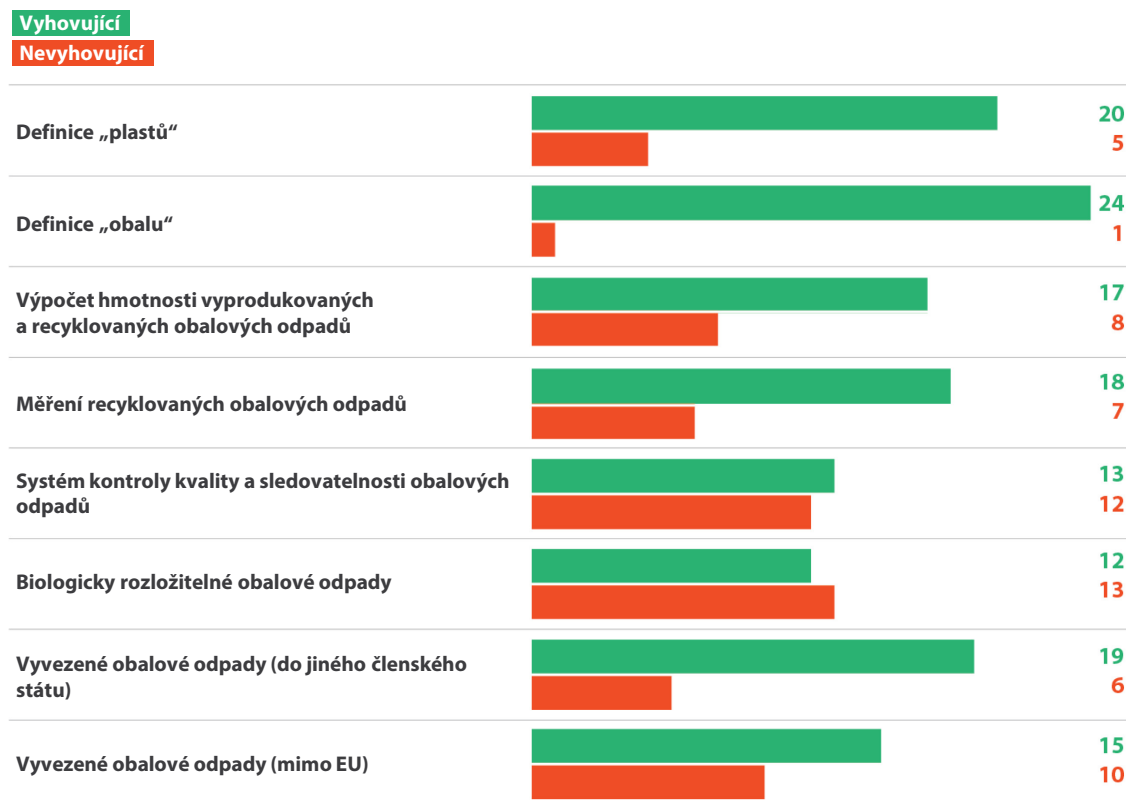
29 Konstatovali jsme, že pět členských států informovalo Komisi, že směrnici provedlo ve stanovené lhůtě. Dvacet dva členských států buď neinformovalo Komisi o tom, že směrnici provedlo, nebo ji informovalo, že ji neprovedlo. Komise zahájila s těmito 22 členskými státy řízení o nesplnění povinnosti. Když členské státy oznámily, že směrnici ve vnitrostátní právu provedly, bylo v roce 2021 uzavřeno 12 řízení, dalších sedm v roce 2022 a dvě v roce 2023. Zbývající řízení bylo v době auditu stále otevřené, protože dotčený členský stát (Chorvatsko) neinformoval Komisi o tom, že směrnici provedl.

30 Poté, co každý členský stát oznámil Komisi, že provedení bylo dokončeno, pověřila Komise externího dodavatele provedením kontroly shody. V září 2022 vypracoval externí dodavatel pro Komisi studie o shodě, které předkládají výsledky kontrol ve 23 členských státech. V únoru a březnu 2023 vypracoval dodavatel pro Komisi další dvě studie shody. Španělsko oznámilo Komisi, že provedení směrnice dokončilo, až v roce 2023, takže příslušná studie shody by měla být dokončena v roce 2024.

31 Výsledky 25 studií shody provedených externím dodavatelem jsme analyzovali. Kontrolovali jsme, zda byla správně provedena všechna klíčová ustanovení a definice důležité z hlediska zpracování údajů potřebných pro výpočet vlastního zdroje z plastových obalových odpadů. Zjistili jsme, že v 17 z těchto členských států nebylo vhodně provedeno alespoň jedno klíčové ustanovení týkající se výpočtu vlastního zdroje (viz [obrázek 9](#)).

²⁰ Čl. 3 odst. 1 písm. a) a odst. 2 a čl. 6a odst. 1 až 5, 7 a 8 směrnice [94/62/ES](#) o obalech a obalových odpadech.

Obrázek 9 – Výsledky kontrol, které prováděl externí dodavatel a které se týkaly výpočtu vlastního zdroje z plastových obalových odpadů, podle počtu členských států

Pozn.: v době konání auditu Komise neobdržela výsledky studie shody pro dva členské státy.

Zdroj: EÚD na základě zpráv o kontrole shody vypracovaných externím dodavatelem.

32 V situacích, kdy členský stát neoznámil dokončení provedení ve vnitrostátním právu, postupovala Komise správně. Neanalyzovala však bezprostředně dopad problémů souvisejících s provedením, které zjistil externí dodavatel, na výpočet vlastního zdroje z plastových obalových odpadů. Při stanovování priorit, které Komise prováděla v souvislosti s kontrolami zpracování údajů členskými státy, proto nebyly výsledky kontrol shody zohledněny.

33 Komise využívá výsledky kontrol shody při inspekcích v členských státech. Jelikož však mají tyto inspekce probíhat v období let 2023 až 2026, kontrola odstraňování případných závažných problémů zjištěných při kontrolách shody neprobíhá včas. Jsou-li při kontrolách zjištěny problémy, jež mají vliv na výpočet vlastního zdroje, uplatní se výhrady, které Komise zruší, jakmile jsou zjištěné problémy odstraněny. Zkušenosti z jiných vlastních zdrojů ukazují, že zrušení výhrad může trvat i několik let. Členské státy tak mohou ještě dlouho používat různé definice a nevhodné metodiky zpracování údajů. Tyto rozdíly mohou mít vliv na výpočet příspěvků členských států.

Komise učinila řadu opatření na podporu členských států, převážně však až po zavedení nového vlastního zdroje

34 Aby mohla Komise případné problémy s prováděním nového vlastního zdroje řešit, měla by vypracovat prováděcí strategii²¹. Jedním z klíčových prvků prováděcí strategie Komise by měla být spolupráce s členskými státy při provádění právních předpisů EU. Komise by se rovněž měla zaměřit na poskytování podpory členským státům. Má-li být Komise v tomto směru úspěšná, měla by mít včasné a relevantní informace o uplatňování právních předpisů EU členskými státy a měla by být připravena přijmout v případě potřeby nápravná opatření.

35 Komise pomocí několika metod posoudila schopnost členských států provádět právní předpisy týkající se vlastního zdroje z plastových obalových odpadů. Jak jsme uvedli v bodě **30**, Komise sledovala provedení příslušných právních předpisů v právních systémech členských států. Uskutečnila také neformální návštěvy v 17 členských státech, aby stručně představila provádění vlastního zdroje z plastových obalových odpadů a podílela se na výměně informací o způsobu, jakým členské státy zpracovávají údaje o množství. Tyto činnosti však většinou proběhly až po zavedení vlastního zdroje v lednu 2021, kdy už členské státy měly mít opatření a systémy pro správu nového vlastního zdroje zavedeny. Komise nám sdělila, že jí v činnosti zaměřené na podporu a monitorování přípravy členských států na zavedení tohoto nového vlastního zdroje omezovaly překážky způsobené pandemií covidu.

36 Další důležitou alternativu, jejímž prostřednictvím lze získat zpětnou vazbu od členských států, představuje expertní skupina pro SPOO (viz bod **16**). Na schůzích expertní skupiny mají členské státy možnost přednést jakékoli problémy, s nimiž se potýkají, nebo upozornit na oblasti, které vyžadují další vyjasnění.

37 Expertní skupina pro SPOO byla formálně vytvořena v návaznosti na přijetí nařízení Rady 2021/770. Její schůze probíhají od listopadu 2021. Ve všech třech členských státech, které jsme navštívili, se setkání expertní skupiny považují za užitečná pro zlepšení kvality zpracování údajů a jejich harmonizaci. Na dostatečnou přípravu na zavedení vlastního zdroje z plastových obalových odpadů v lednu 2021 však nebyl dostatek času.

²¹ Pokyny ke zlepšování právní úpravy, kapitola V, č. 2.

38 Úprava částek, které členské státy již uhradily na základě předpovědí, se provádí na základě ročních výkazů (viz bod 10). Tyto údaje tvoří základ stanoviska expertní skupiny pro SPOO, které potvrzuje vhodnost použití údajů pro účely vlastních zdrojů. Statistické údaje obsažené v těchto ročních výkazech jsou rovněž zahrnuty do ověřování procesů zpracování údajů členskými státy, které provádí Komise.

39 Zjistili jsme, že Řecko nepředložilo svůj roční výkaz za rok 2021 včas. Výkaz obsahující statistické údaje o hmotnosti vyprodukovaných plastových obalových odpadů a množství plastových obalových odpadů, jež bylo recyklováno, měl být předložen do 31. července 2023²² (viz **obrázek 4**). Řecko zaslalo Komisi první verzi ročního výkazu až 24. listopadu 2023.

40 Komise věděla o potížích, s nimiž se potýkají řecké orgány při zpracování údajů o plastových odpadech, neboť Řecko už v červnu 2022 nepředložilo údaje požadované směrnicí o obalech a obalových odpadech za rok 2020. Přestože Komise na důležitost údajů o vlastních zdrojích několikrát řecké orgány (včetně stálého zastoupení) písemně upozornila, Řecko lhůtu pro zaslání ročního výkazu nedodrželo. Z toho je patrné, že členský stát nebyl na zpracování údajů o nerecyklovaných plastových obalových odpadech připraven.

41 Kvůli tomuto zpoždění nebyly údaje z Řecka zahrnuty do stanoviska ke kvalitě údajů o nerecyklovaných plastových obalových odpadech, které mají být využity pro účely vlastních zdrojů, vydaného v říjnu 2023 expertní skupinou pro SPOO. Proto tyto údaje nebyly použity ani při úpravě a výsledný dopad se projeví až v následujících letech (viz bod 10).

Harmonizovanému zavedení vlastního zdroje bránila nejednotná definice plastů a právní nejistota

42 Má-li být dosaženo harmonizovaného uplatňování právních předpisů EU, je nezbytné, aby ustanovení EU byla jasná, jednotná²³ a jednoznačná. Je rovněž nezbytné, aby klíčové právní předpisy byly schvalovány včas, aby tak členské státy měly možnost přizpůsobit své právní předpisy a systémy stanoveným požadavkům.

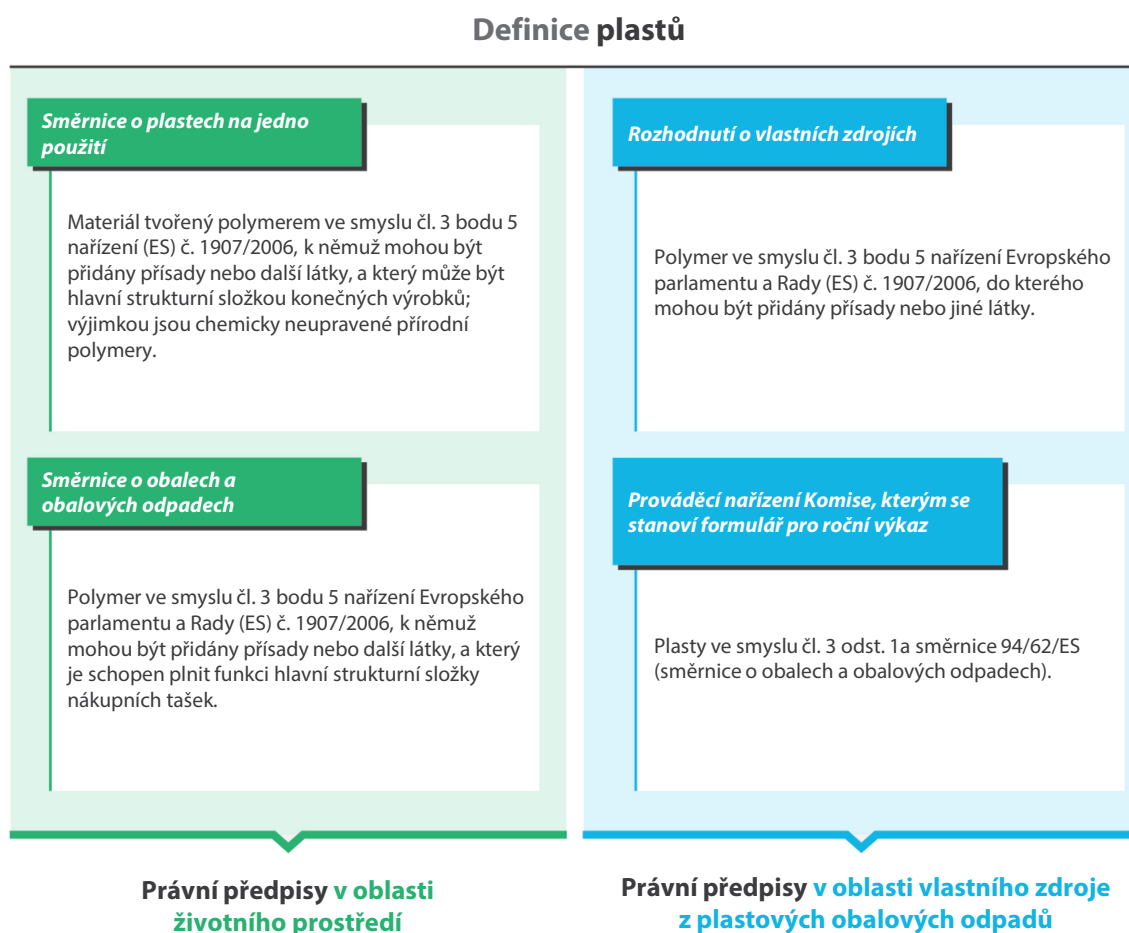
²² Čl. 5 odst. 5 [nařízení 2021/770](#).

²³ Nástroj č. 28, oddíl 3.2 [souboru nástrojů pro zlepšování právní úpravy](#) – vydání z července 2023.

Definice *plastů* se v jednotlivých právních aktech liší

43 Analyzovali jsme klíčové definice používané při zpracování údajů pro účely vlastních zdrojů, jako jsou definice obalového odpadu a recyklace, a konstatovali jsme, že jsou v různých odvětvových právních předpisech obecně jasné a jednotné. Zaznamenali jsme však, že definice *plastů* se v jednotlivých předpisech liší (viz [obrázek 10](#)).

Obrázek 10 – Definice *plastů* se v jednotlivých právních aktech liší

Zdroj: EÚD na základě uvedených právních předpisů.

44 Všechny definice *plastů* vycházely z [nařízení \(ES\) č. 1907/2006](#) o registraci, hodnocení, povolování a omezování chemických látek, ale v jiných právních předpisech byly doplněny o některé prvky. V prováděcím rozhodnutí se požaduje použití definice ze směrnice o obalech a obalových odpadech, na niž rozhodnutí o vlastních zdrojích neodkazuje. V definici ze směrnice o obalech a obalových odpadech je stanoveno, že polymery by měly být schopny plnit funkci hlavní strukturní složky nákupních tašek, což její rozsah zužuje. Definice ve směrnici o plastech na jedno použití²⁴ je ještě užší, protože nezahrnuje přírodní polymery, které nebyly chemicky upraveny.

45 Rozdílný rozsah definic působí v členských státech nejasnosti. Z kontrol shody týkajících se provedení směrnic vyplývá, že tři členské státy provedly ve vnitrostátním právu definici ze směrnice o plastech na jedno použití namísto požadované definice podle směrnice o obalech a obalových odpadech.

Klíčové právní aspekty nakládání s plastovými odpady byly aktualizovány příliš pozdě nebo nebyly přijaty

46 Ověřovali jsme, zda byly klíčové právní předpisy zavedeny v dostatečném předstihu, který umožnil členským státům náležitě provést postupy zpracování údajů ve vnitrostátním právu. Zjistili jsme, že právní požadavky týkající se místa výpočtu a zprůměrování byly přijaty příliš pozdě na to, aby je členské státy mohly zohlednit při sestavování svých předpovědí množství nerecyklovaných plastových obalových odpadů pro rok 2021 a při zpracování údajů pro roční výkazy předkládané v roce 2023. Kromě toho jsme zjistili, že v době auditu ještě nebyly přijaty potřebné právní předpisy týkající se použití průměrné míry ztrát.

47 Jedním z klíčových faktorů pro zajištění srovnatelnosti údajů shromážděných členskými státy je **místo výpočtu** recyklovaných odpadů (viz bod [12](#)). Požadavek na používání nového místa výpočtu byl poprvé zaveden ve směrnici o obalech a obalových odpadech zveřejněné v květnu 2018, ale bližší náležitosti týkající se jeho uplatňování členskými státy byly stanoveny v prováděcím rozhodnutí (EU) 2019/665²⁵ (viz [obrázek 5](#)). Toto místo výpočtu bylo stanoveno tak, aby byly zohledněny pouze odpady, které vstupují do recyklace²⁶. Před zavedením tohoto nového požadavku bylo nutné měřit hmotnost odpadů při výstupu z třídícího zařízení.

²⁴ [Směrnice \(EU\) 2019/904](#) o omezení dopadu některých plastových výrobků na životní prostředí (směrnice o plastech na jedno použití).

²⁵ Čl. 2 odst. 1 písm. d) [rozhodnutí Komise 2005/270/ES](#), kterým se stanoví formáty vztahující se k databázovému systému podle směrnice o obalech a obalových odpadech.

²⁶ 3. bod odůvodnění [prováděcího nařízení Komise \(EU\) 2019/665](#).

48 Toto prováděcí rozhodnutí však bylo zveřejněno až v dubnu 2019, takže členské státy měly jen velmi málo času na to, aby tuto změnu zavedly před zahájením přípravy předpovědí na rok 2021. Právní předpisy EU²⁷ připouští, že pro členské státy by bylo obtížné zavést požadované změny včas, protože jim umožnily použít pro výpočet recyklovaného množství při vypracovávání prognóz na roky 2021 a 2022 předchozí metodiku. Tuto obtížnost potvrdily jak členské státy, které jsme navštívili, tak i ty, s nimiž jsme se spojili na dálku. Sdělily nám, že jedním z důvodů značných rozdílů mezi předpověďmi a konečnými odhadovanými objemy byla skutečnost, že neprovedly úpravu místa výpočtu recyklovaného množství.

49 Dalším důležitým faktorem, který má zajišťovat srovnatelnost a spolehlivost údajů zpracovávaných členskými státy, je **zprůměrování** obou metod používaných k odhadu množství vyprodukovaných plastových obalových odpadů (viz bod **11**).

50 K této problematice se vztahuje prováděcí rozhodnutí Komise (EU) 2019/665 zveřejněné v dubnu 2019 (nový článek 6f). Právní požadavek na zprůměrování výsledků dvou metod odhadu množství vyprodukovaných odpadů byl však zaveden až v březnu 2023. V červenci 2023, kdy byly předkládány údaje za rok 2021, bylo tedy už na jeho zohlednění pozdě.

51 V pozměněné směrnici o obalech a obalových odpadech zveřejněné v květnu 2018 se Komisi ukládá povinnost přijmout akty v přenesené pravomoci nezbytné k zajištění jednotného uplatňování výpočtu množství plastových obalových odpadů, přičemž lhůta pro přijetí byla stanovena do 31. března 2019. Jedním z těchto aktů byl akt v přenesené pravomoci, který vyžaduje rámcová směrnice o odpadech a kterým se stanoví **průměrné míry ztrát**. Ty mají zásadní význam pro to, aby členské státy, které využívají výjimku týkající se místa výpočtu (viz body **12** a **13**), zpracovávaly své statistické údaje jednotně.

52 Zaznamenali jsme, že Komise předložila návrh aktu v přenesené pravomoci týkajícího se průměrné míry ztrát v srpnu 2021. Ten však nebyl přijat, neboť Rada v prosinci 2021 uplatnila námitku (v souladu s čl. 38a odst. 6 směrnice 2008/98/ES). Námitka se týkala obav, že oblast působnosti aktu v přenesené pravomoci překračuje rámec pravomocí Komise, zejména pokud jde o zveřejňování informací o průměrné míře ztrát v každém zařízení na zpracování odpadu. Komise nepředložila další návrh, který by řešil důvody námitky Rady. V důsledku toho členské státy, které uplatňují výjimku týkající se místa výpočtu, používají míru ztrát založenou na metodikách, které nejsou harmonizované.

²⁷ Článek 15 nařízení (EU) 2021/770.

53 Na srovnatelnost a spolehlivost údajů členských států mělo nepříznivý dopad opožděné přijetí požadavku na zprůměrování dvou metod zpracování údajů a definice místa výpočtu, stejně jako neexistence harmonizovaných pravidel pro průměrné míry ztrát. To znamená, že výpočet výsledného vnitrostátního příspěvku do vlastního zdroje z plastových obalových odpadů nemusí vycházet ze stejného základu.

V prvním roce provádění byla prognóza výše vlastního zdroje z plastových obalových odpadů o 1,1 miliardy EUR podhodnocena a k vyrovnání rozpočtu EU bylo nutné použít příspěvky založené na HND

54 Základem pro získání odpovídajícího objemu každého vlastního zdroje jsou kvalitní předpovědi. Snižují také dopad úprav na příspěvky členských států v následujících letech (viz body **09** a **10**). Mají-li členské státy vypracovávat spolehlivé předpovědi, měla by jim Komise poskytnout odpovídající podporu a pokyny²⁸.

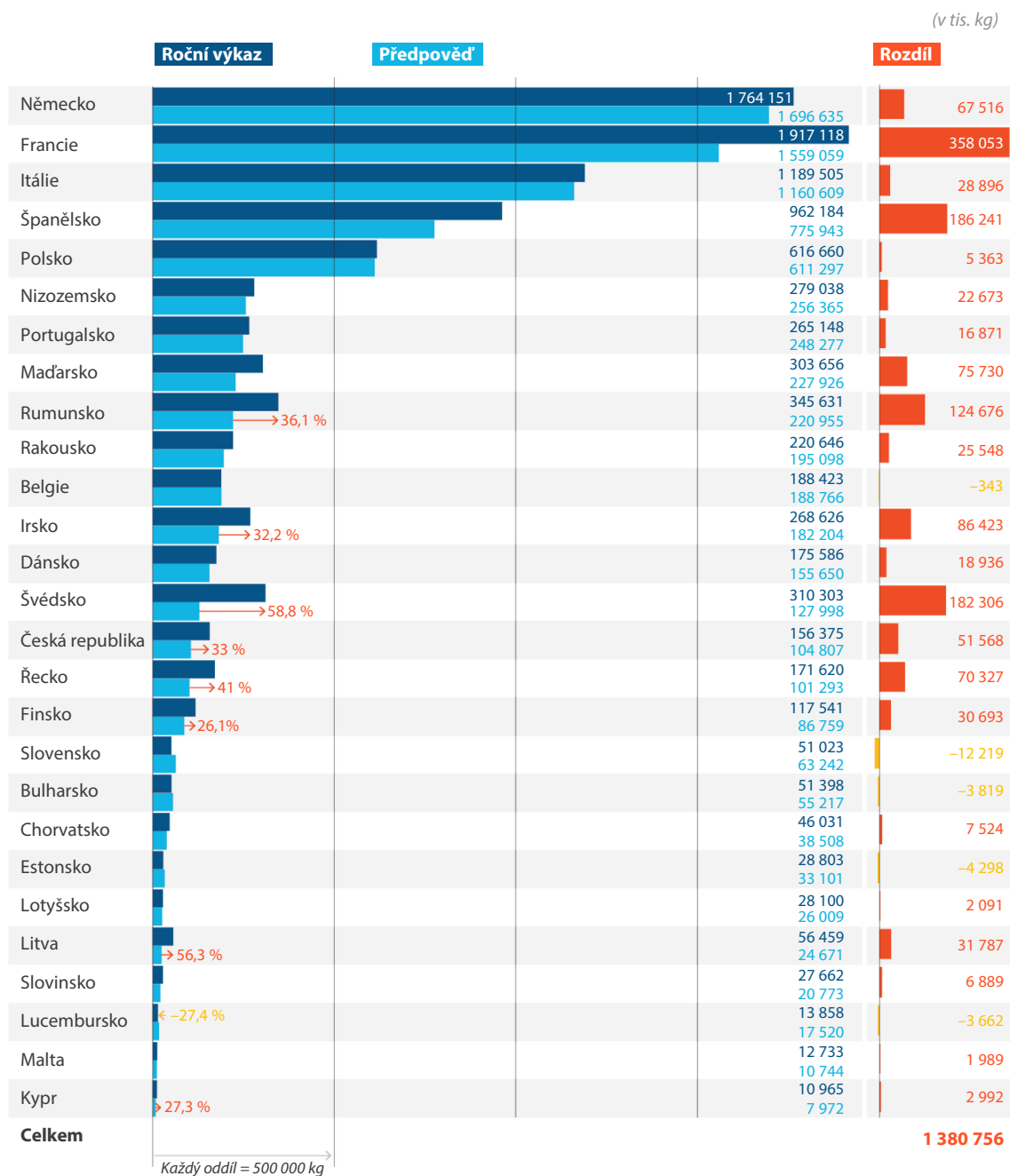
55 Analyzovali jsme nástroj pro tvorbu předpovědí, který Komise vyvinula k podpoře členských států při přípravě předpovědí. Zkoumali jsme rovněž výsledky procesu tvorby předpovědí, který provedly členské státy a Komise v roce 2021, tedy v prvním roce provádění.

56 Nástroj pro tvorbu předpovědí vyvinutý Komisí vychází při stanovování předpovědi množství vyprodukovaných plastových obalových odpadů z míry růstu a při stanovování předpovědi množství těchto odpadů, jež bude recyklováno, z lineárního vývoje cílů v oblasti recyklace. Většina členských států (24 z 26, které se zúčastnily našeho průzkumu) se domnívá, že Komise poskytuje při vypracovávání předpovědí dostatečnou podporu.

57 Analyzovali jsme údaje uvedené v ročních výkazech poskytnutých členskými státy v roce 2023 (údaje za rok 2021) a porovnali je s údaji odhadovanými na rok 2021, které sloužily ke stanovení výše příspěvků členských států pro daný rok (viz **obrázek 11**).

²⁸ Pokyny ke zlepšování právní úpravy, kapitola V, bod 3.

Obrázek 11 – Rozdíl mezi hodnotami předpokládanými v předpovědi a konečnými hodnotami uvedenými v ročních výkazech

Zdroj: EÚD na základě předpovědí a ročních výkazů.

58 Většina členských států (22) předpověděla částku nižší, než byla částka vypočtená na základě konečných údajů. U devíti členských států činil rozdíl oproti hodnotám v ročních výkazech 25 % nebo více a ve dvou případech přesahoval 50 %.

59 Během informačních návštěv a v rámci komunikace s členskými státy jsme se dotazovali na příčiny tak velkých rozdílů. Členské státy uváděly řadu důvodů, včetně:

- o pozdní změny v právních předpisech (zejména pokud jde o místo výpočtu), které nemohly být v předpovědích zohledněny (viz bod **48**),
- o nedostatečné kvality údajů shromážděných v letech, z nichž se vycházelo při zpracování předpovědí,
- o obtíží při odhadování dopadu pandemie covidu-19 na spotřební zvyklosti.

60 Předpověď celkového množství nerecyklovaných plastových obalových odpadů na rok 2021 byla o 1,4 miliardy kg nižší než množství vypočtené a vykázané za uvedený rok v roce 2023. V důsledku toho byla vybraná částka vlastního zdroje z plastových obalových odpadů v roce 2021 o 1,1 miliardy EUR nižší než částka založená na odhadech uvedených v ročních výkazech. To představuje 19 % z 5,9 miliardy EUR vybraných za vlastní zdroj z plastových obalových odpadů v roce 2021. Celková částka rozpočtu EU nebyla ovlivněna, protože tento rozdíl byl vyrovnán vlastním zdrojem z HND (viz bod **10**).

Ještě je třeba dořešit problémy se srovnatelností a spolehlivostí údajů

Členské státy používají rozdílné metody zpracování údajů a neprovádí zprůměrování získaných výsledků

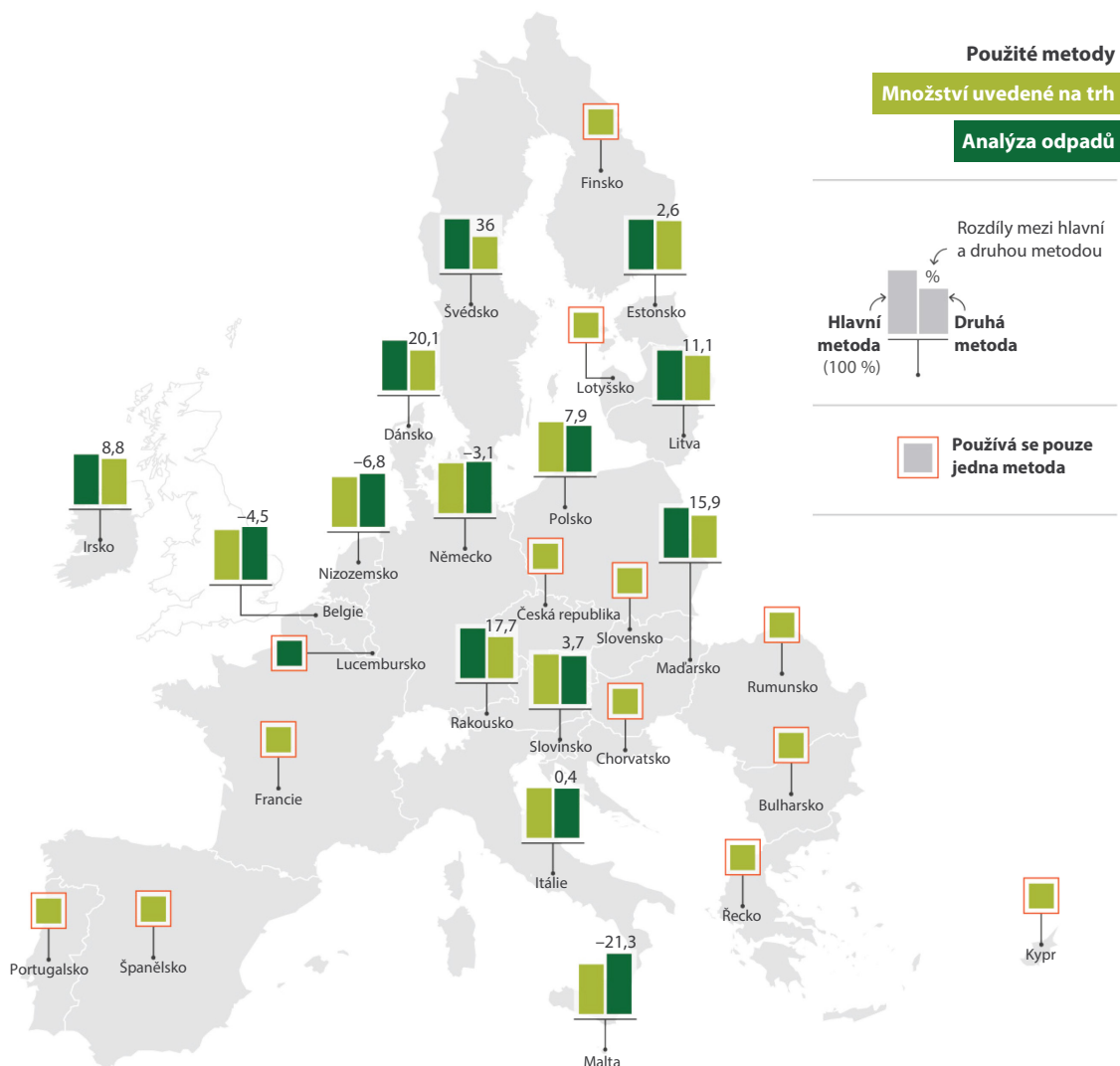
61 Členské státy musí pro odhad množství plastových obalových odpadů vyrobených v daném roce používat dvě různé metody zpracování primárních údajů (viz body **11** a **49–53**). Jedná se o metodu přístupu založeného na „množství uvedeném na trh“ a metodu založenou na analýze odpadů. Členské státy jsou rovněž povinny zprůměrovat výsledky získané oběma metodami s cílem zlepšit srovnatelnost a spolehlivost údajů.

62 Oba způsoby odhadu množství vyprodukovaných plastových obalových odpadů nemusí vést ke stejnému výsledku. Přístup založený na „množství uvedeném na trh“ může podhodnocovat množství vyprodukovaných obalových odpadů, zatímco metoda založená na analýze odpadu má tendenci toto množství nadhodnocovat. Předpokládá se tedy, že skutečná částka se bude pohybovat někde mezi těmito dvěma výsledky²⁹.

63 Analyzovali jsme roční výkazy a zjišťovali, zda členské státy zprůměrovávají obě metody požadovaným způsobem. Na [obrázku 12](#) je uveden přehled metod používaných členskými státy.

²⁹ Strana 131 pokynů ke směrnici o obalech a obalových odpadech z roku 2023.

Obrázek 12 – Metody používané členskými státy k odhadu množství vyprodukovaných plastových obalových odpadů

Zdroj: EÚD na základě údajů předložených členskými státy v ročních výkazech.

64 Jak vyplývá z [obrázku 12](#), 19 členských států použilo jako hlavní metodu zpracování údajů metodu přístupu založeného na „množství uvedeném na trh“ a osm členských států použilo metodu založenou na analýze odpadu. Pouze 14 členských států předložilo údaje založené na obou metodách. V šesti z těchto případů byl rozdíl mezi oběma metodami větší než 10 %. Žádný z členských států neprovedl zprůměrování obou metod, jak to vyžadují právní předpisy. Všechny členské státy naopak předložily údaje, které měly být použity pro výpočet jejich příspěvku, pouze na základě hlavní metody. Vzhledem k tomu, že většina členských států (19 z 27) použila metodu přístupu založeného na „množství uvedeném na trh“, která má tendenci podhodnocovat množství obalových odpadů, je pravděpodobné, že byly podhodnoceny i údaje pro stanovení vlastního zdroje.

65 Všech devět členských států, s nimiž jsme vedli rozhovory (tři navštívené a šest dotázaných na dálku na základě odpovědí na náš průzkum), uvedlo, že na použití druhé metody a zprůměrování obou metod potřebují více času. Pět z těchto členských států uvedlo, že v této oblasti potřebují větší podporu a vedení ze strany Komise.

66 Vzhledem k tomu, že tyto dvě metody nejsou systematicky používány – a pokud členské státy přece jen obě metody používají, výsledky nebývají zprůměrovány –, nejsou údaje použité pro výpočet příspěvků členských států plně srovnatelné. Členské státy, které za účelem odhadu údajů z předchozích let znovu provedou postupy zpracování údajů, nebudou schopny dosáhnout stejné úrovně kvality údajů.

Měření množství recyklovaných odpadů se neprovádí v místě, kde odpady vstupují do recyklace

67 Podle směrnice o obalech a obalových odpadech³⁰ se množství recyklovaných obalových odpadů musí počítat jako hmotnost obalových odpadů v okamžiku, kdy odpady vstupují do recyklace. Pokud však nelze získat spolehlivé údaje jinak, mohou členské státy měřit hmotnost i v okamžiku výstupu z třídění a použít průměrné míry ztrát (viz bod [12](#) a [obrázek 5](#)).

68 Studie zaměřené na posouzení potenciálních ztrát mezi výstupem z třídění a vstupem do recyklace ukazují, že tyto ztráty mohou být značné a mohou se značně lišit. Například v jedné studii³¹, kterou zadala Komise v roce 2019, bylo analyzováno 15 recyklačních zařízení v devíti členských státech. Studie byla provedena v rámci hodnocení údajů oznamovaných Eurostatu, které mají doložit splnění cílů recyklace obalových odpadů. Studie prokázala ztráty pohybující se v rozmezí 20 % až 45 % celkového množství na vstupu do procesu v důsledku odstranění necílového materiálu nebo ztráty vlhkosti.

³⁰ Článek 6a směrnice o obalech a obalových odpadech [94/62/ES](#).

³¹ *Study to support the implementation of reporting obligations resulting from the new waste legislation adopted in 2018*, závěrečná zpráva 2019.

69 Analyzovali jsme zprávy o kvalitě předložené členskými státy a zjišťovali, zda členské státy uplatňují požadavky směrnice o obalech a obalových odpadech. Z naší analýzy vyplývá, že pouze šest členských států vykázalo údaje o recyklaci s použitím místa měření požadovaného právními předpisy (na vstupu do recyklace). Většina členských států (19) využila výjimku stanovenou v právních předpisech, zejména tím, že měřila množství plastů vystupujících z třídícího zařízení a použitím průměrné míry ztrát v rozmezí od 6 % do 54 %. Zbývající dva členské státy tyto informace nepředložily.

70 Při návštěvách na místě jsme zjistili, že recyklační zařízení nebývají obvykle vybaveny váhou na vážení plastových obalů na vstupu do recyklačního zařízení, jež podle právních předpisů představuje místo výpočtu. Jestliže v místě výpočtu není váha, musí se recyklované množství určit nepřímou s využitím odchylky stanovené v právních předpisech.

71 Protože množství odpadů se měří na výstupu z třídícího zařízení a neexistují jasná unijní pravidla týkající se průměrné míry ztrát před vstupem do recyklace (viz bod 52), jsou odhady množství recyklovaných odpadů v členských státech méně srovnatelné a méně spolehlivé.

Existuje riziko, že údaje o množství recyklovaných odpadů mohou být nespolehlivé v důsledku nedostatečné kontroly zpracování odpadů převzatých subjekty provádějícími recyklaci

72 Jak je popsáno v bodě 09, členské státy by měly shromažďovat údaje o množství vyprodukovaných plastových obalových odpadů a jejich recyklaci. Aby mohl být odpad považován za recyklovaný, definice recyklace vyžaduje, aby byl znovu zpracován na výrobky, materiály nebo látky³².

Neprobíhají kontroly, zda subjekty provádějící recyklaci přijatý odpad skutečně recyklují

73 Ve třech členských státech, které jsme navštívili, poskytují převážnou část údajů, které jsou používány pro účely vlastních zdrojů (tj. vyprodukované a recyklované plastové obalové odpady), vnitrostátním orgánům organizace odpovědnosti výrobců. Tyto organizace byly vytvořeny v členských státech, aby byly splněny vnitrostátní požadavky na rozšířenou odpovědnost výrobců, jak jsou definovány v rámcové směrnici o odpadech (viz [rámeček 1](#)).

³² Čl. 3 odst. 17 rámcové směrnice o odpadech, 2008/98/ES.

Rámeček 1

Organizace odpovědnosti výrobců

Rámcová směrnice o odpadech definuje „systém rozšířené odpovědnosti výrobce“ jako soubor opatření přijatých členskými státy s cílem zajistit, aby výrobci nesli odpovědnost za nakládání s odpady v rámci životního cyklu svých výrobků.

Do uplatňování koncepce rozšířené odpovědnosti výrobce jsou často zapojeny organizace odpovědnosti výrobců, které jednájí jménem několika výrobců obalů a zavádějí systémy sběru a recyklace jejich odpadů. Organizace odpovědnosti výrobců jsou také odpovědné za plnění cílů recyklace.

V členských státech může působit jedna nebo více organizací odpovědnosti výrobců, které se zabývají plastovými obalovými odpady a oznamují příslušným orgánům příslušné údaje. Například Nizozemsko má jednu organizaci odpovědnosti výrobců, Itálie má pět organizací, které vykazují údaje prostřednictvím jednoho konsorcia, a Rumunsko jich má 16, z nichž každá podává zprávy vnitrostátním orgánům nezávisle.

74 Abychom se ujistili, že použité údaje jsou dostatečně spolehlivé, shromažďovali jsme během svých návštěv tří členských států informace o typu prováděných kontrol. Zjistili jsme, že některé kontroly se provádějí u výrobců plastových obalů, aby se ověřila spolehlivost poskytovaných údajů. Prováděly je buď organizace odpovědnosti výrobců, nebo orgány členských států.

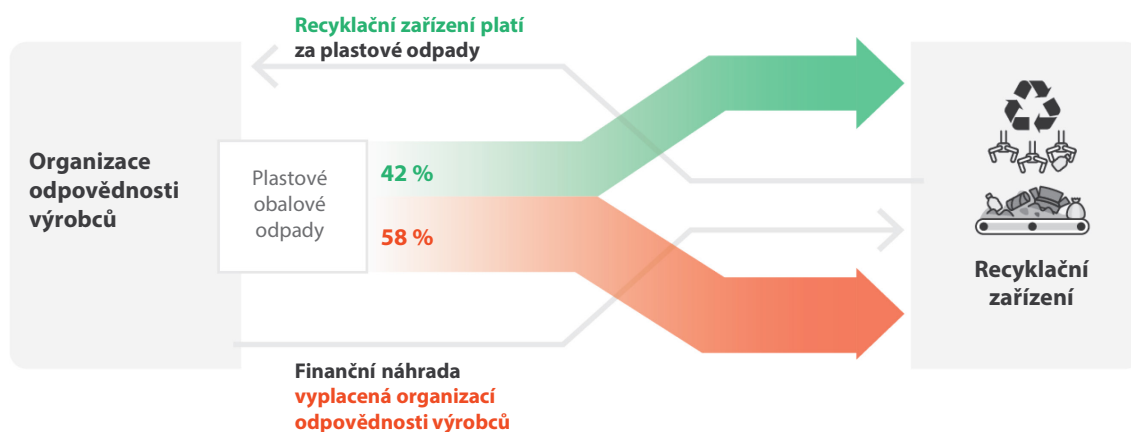
75 Orgány členských států ani Komise však neprováděly žádné kontroly nebo audity toho, zda byly plastové obalové odpady přijaté subjekty provádějícími recyklaci skutečně zpracovány na jiné výrobky. Ověřovací postupy Eurostatu nezahrnují žádné kontroly subjektů provádějících recyklaci. Ani právní předpisy v oblasti životního prostředí, ani právní předpisy o vlastních zdrojích provádění těchto kontrol nevyžadují.

76 Zjistili jsme rovněž, že existuje velmi vysoké riziko, že subjekty provádějící recyklaci plastové obalové odpady, které převzaly k recyklaci, nezpracují, a to z důvodů vysvětlených v následujících bodech.

77 Orgány a subjekty zabývající se recyklací ve všech třech členských státech, které jsme navštívili, uvedly, že u mnoha typů plastových obalů není recyklace z hospodářského hlediska životaschopná, protože primární plasty jsou levnější než plasty recyklované. Organizace odpovědnosti výrobců byly proto nuceny subjektům provádějícím recyklaci vyplácet za přijímání plastových obalových odpadů do recyklačních zařízení kompenzaci, aby bylo dosaženo cílů v oblasti recyklace stanovených v právních předpisech. To zvyšuje riziko, že subjekty provádějící recyklaci nebudou mít motivaci investovat do zpracování přijatého odpadu další prostředky.

78 Největší organizace odpovědnosti výrobců plastových obalů v jednom z členských států, který jsme navštívili (pokrývá přibližně 84 % trhu), nám poskytl informace o hospodářské životaschopnosti recyklace plastových obalových odpadů. Na **obrázku 13** je znázorněno množství plastových obalových odpadů, za které výrobci dostali od subjektů provádějících recyklaci zapláceno, a množství, za které subjektům provádějícím recyklaci v roce 2022 zaplatili příspěvek. Pro většinu plastových odpadů odeslaných k recyklaci subjektům provádějící recyklaci neexistoval žádný přijatelný odbyt. To znamená, že neexistovala žádná ekonomická motivace k jeho recyklaci.

Obrázek 13 – Nízká ekonomická návratnost recyklace plastových obalových odpadů (příklad v jednom členském státě)

Zdroj: EÚD na základě informací shromážděných v jednom členském státě.

79 Vzhledem k tomu, že většina členských států využívá výjimku týkající se místa výpočtu (viz bod 69), odpad se navíc neměří při vstupu do recyklace, ale pouze při výstupu z třídění. Proto je jen omezená záruka, že odpad, který subjekt provádějící recyklaci vykazuje jako přijatý, byl také skutečně zpracován.

80 Pokud plastový odpad přijatý subjekty provádějícími recyklaci není zpracován v souladu s požadavky rámcové směrnice o odpadech a místo toho je nezákonně přepravován nebo odstraňován, jedná se o trestný čin proti životnímu prostředí. Z posouzení hrozeb závažné a organizované trestné činnosti (SOCTA) provedených Europolem v nedávné době³³ vyplývá, že tento druh trestné činnosti představuje významnou hrozbu a je jednou ze stěžejních oblastí, na něž se Europol ve své práci zaměřuje.

81 Mechanismy související s obchodováním s plastovými obalovými odpady podrobněji popisuje přezkum EÚD týkající se opatření EU k řešení problematiky plastového odpadu³⁴. Zdůrazňuje, že nelegální odstraňování odpadů je spojeno s organizovanou trestnou činností a praním peněz. V přezkumu se rovněž uvádí, že se jedná o jednu z nejlukrativnějších nelegálních činností na světě, a to vzhledem k nízkému riziku trestního stíhání a nízkým pokutám.

82 Za vymáhání práva v této oblasti jsou odpovědné členské státy. Směrnice EU o trestněprávní ochraně životního prostředí³⁵ z roku 2008 stanoví minimální pravidla trestněprávní ochrany životního prostředí, která mají členské státy přijmout. Hodnocení Komise v roce 2020 však dospělo k závěru, že směrnice nemá v praxi velký účinek³⁶.

83 V *rámečku 2* je na dvou skutečných případech, které nedávno odhalily donucovací orgány ve třech členských státech, ilustrováno, jak mohou nezákonné činnosti ovlivnit spolehlivost údajů o množství odpadu vykázaného jako recyklovaného.

³³ SOCTA 2013, SOCTA 2017 a SOCTA 2021.

³⁴ Přezkum 04/2020: „Opatření EU k řešení problematiky plastového odpadu“.

³⁵ Směrnice 2008/99/ES.

³⁶ Hodnoticí zpráva směrnice o trestněprávní ochraně životního prostředí.

Rámeček 2

Příklady nezákonných činností týkajících se plastových obalových odpadů

Nedovolené obchodování s odpady mezi Francií a Španělskem

Společná operace španělských a francouzských orgánů v roce 2022 odhalila síť, která pašovala odpad z Francie a nelegálně ho ukládala na skládku ve Španělsku³⁷.

Směs plastů, papíru a lepenky byla vykázána jako předaná k recyklaci. Od poloviny roku 2020 bylo do Španělska převezeno více než 30 000 tun těchto odpadů, což síti přineslo milionové zisky.

Zločinecká skupina specializující se na falšování množství recyklovaných odpadů v Rumunsku

V roce 2023 rumunské orgány odhalily organizovanou zločineckou skupinu, která posledních deset let působila v oblasti nakládání s odpady³⁸. Jejím záměrem bylo získat neoprávněný finanční prospěch vykázáním co největšího množství fiktivních odpadů jako recyklovaného. Skupina vystavovala falešné faktury, aby prokázala, že odpad byl prodán nebo předán různým subjektům provádějícím recyklaci nebo sběr odpadů.

84 Vzhledem k absenci kontrol a k faktorům popsaným v bodech 77–83 existuje značné riziko, že část plastových obalových odpadů přijatých subjekty provádějícími recyklaci nebude následně recyklována. Nelegální odstraňování odpadů, při němž plastové obalové odpady vykázané jako recyklované se ve skutečnosti spalují, uvolňují do přírodního prostředí nebo ukládají na skládky, vede ke snížení částek odváděných do vlastního zdroje. Celkové množství vykázané členskými státy jako recyklované za rok 2021 činilo 6,6 miliardy kg (41 % celkového množství vyprodukovaných odpadů), což představuje snížení příspěvků členských států o 5,3 miliardy EUR.

³⁷ Tisková zpráva španělské policie, 23.7.2022.

³⁸ Tisková zpráva rumunského Ředitelství pro vyšetřování organizované trestné činnosti a terorismu, 21.3.2023.

Členské státy nejsou schopny zajistit, aby podmínky recyklace plastových obalových odpadů vyvážených do třetích zemí byly v zásadě rovnocenné postupům recyklace v EU

85 Podle směrnice o obalech a obalových odpadech musí členské státy při vývozu odpadů za účelem recyklace mimo EU prokázat, že podmínky jsou v zásadě rovnocenné požadavkům příslušných právních předpisů EU v oblasti životního prostředí (viz bod [14](#)).

86 Jak je popsáno v bodech [73–84](#), míra jistoty, že odpad přijatý subjekty provádějícími recyklaci v EU je následně recyklován, je malá. Totéž platí pro plastový odpad vyvážený za účelem recyklace mimo EU. Přestože nařízení o přepravě odpadů ukládá omezení vztahující se na země, které mohou přijímat plastový odpad z EU, členské státy nejsou v současné době schopny ověřit, zda je odpad, vyvážený do třetích zemí, recyklován za podmínek v zásadě rovnocenných požadavkům EU.

87 Členské státy, které jsme navštívili, a ty, s nimiž jsme vedli rozhovory na dálku na základě odpovědí na náš průzkum, uvedly, že v případě vývozu do třetích zemí je velmi obtížné získat informace o množstvích recyklovaných odpadů na základě místa výpočtu. Nelze tedy zaručit, že je tento odpad skutečně recyklován. Tím může být ohrožena spolehlivost údajů, z nichž se vychází při výpočtu vlastních zdrojů.

88 Množství plastových obalových odpadů vykázaných jako recyklované ve třetích zemích v ročních výkazech předložených členskými státy v červenci 2023 (za rok 2021) činilo 268 milionů kg (4,1 % z celkového množství recyklovaných odpadů). To představuje snížení příspěvků členských států o 214 milionů EUR.

Komise se při inspekcích řídí zavedenými postupy, dostatečně však neřeší nejvážnější rizika spojená se zpracováním údajů

89 Postup ověřování Eurostatem, který zahrnuje inspekce a dokumentární kontroly, by měl přiměřeně pokrývat rizika spojená se zpracováním údajů o plastových obalových odpadech a vést k lepší srovnatelnosti, spolehlivosti a úplnosti údajů³⁹.

³⁹ 3. bod odůvodnění prováděcího nařízení 595/2023.

90 Eurostat ověřuje údaje členských států ve víceletém procesu. První postup ověřování začal v září 2023 (poté, co členské státy předložily údaje za rok 2021) a skončí v roce 2026. Ověřování vychází z ročních výkazů, zpráv o kvalitě a soupisů zdrojů a metod použitých k sestavení příslušných statistických údajů (viz podrobnosti v [rámečku 3](#)). Tyto postupy rovněž zahrnují inspekce v členských státech. Aby byl chráněn rozpočet EU, generální ředitelství pro rozpočet v případě potřeby a na základě vlastních kontrol uplatňuje k postupům zpracování údajů členskými státy výhrady. Ty mohou být zrušeny, jakmile dojde k požadovanému zlepšení postupů zpracování údajů. Stejně jako v případě jiných vlastních zdrojů však může zrušení výhrady v praxi trvat i několik let.

Rámeček 3

Klíčové dokumenty vypracováváné členskými státy

Roční výkaz

Zpráva obsahující statistické údaje o hmotnosti plastových obalových odpadů vzniklých v členském státě a o hmotnosti recyklovaných plastových obalových odpadů, včetně výpočtu vlastního zdroje z nerecyklovaných plastových obalových odpadů.

Zpráva o kvalitě

Dokument vypracovaný v rámci každoročního sběru dat podle směrnice o obalech a obalových odpadech. Obsahuje stručný popis postupů zpracování údajů o produkci a recyklaci obalových odpadů.

Soupis zdrojů a metod

Podrobný popis zdrojů, metod a postupů zpracování, jejichž prostřednictvím se získávají údaje pro roční výkazy.

Zdroj: EÚD na základě prováděcího nařízení Komise (EU) 2023/595, rozhodnutí Komise 2005/270/ES a dokumentu Komise SPPW/2021-1/07.

91 Zkoumali jsme model analýzy rizik Eurostatu a způsob, jakým byl použit pro stanovení priorit členských států pro účely inspekcí. Rovněž jsme analyzovali postupy Eurostatu pro ověřování v členských státech. V průzkumu jsme se členských států dotazovali, zda přístup Eurostatu k ověřování pokrývá hlavní rizika související s vlastním zdrojem. Zjistili jsme, že rámec Eurostatu pro ověřování se řídil postupy a metodikami podobnými těm, které Komise uplatňuje při ověřování jiných vlastních zdrojů, jako jsou vlastní zdroje z HND a DPH.

92 Inspekce Eurostatu mohou zahrnovat přímé ověřování údajů v rizikovějších oblastech v každém členském státě. To spočívá v kontrole jednoho nebo více aspektů zpracování údajů s cílem vytvořit ověřovací stopu od vybraných složek plastových obalových odpadů až ke zdrojovým údajům. V době našeho auditu neměl Eurostat vypracována žádná kritéria pro posuzování potřeby přímého ověřování v členských státech. Neexistence harmonizovaných kritérií vytváří riziko, že úředníci nebudou při přímém ověřování v jednotlivých členských státech uplatňovat jednotný přístup. Do února 2024 Eurostat neprovedl přímé ověření postupů zpracování údajů v žádném z pěti členských států, kde prováděl inspekci.

93 Z výsledků průzkumu vyplývá, že většina členských států (81 % z těch, které odpovídaly na náš průzkum) se domnívá, že postup ověřování navržený Eurostatem plně nebo částečně pokrývá hlavní rizika. Přibližně polovina členských států však nepředpokládá, že by postup ověřování dostatečně řešil rizika spojená s metodami přístupu založeného na „množství uvedeném na trh“ a analýzy odpadu, zprůměrováním, nedostatečným nezávislým ověřováním údajů o množství recyklovaných odpadů a nedostatečně spolehlivými odhady míry ztrát.

94 Vzhledem k tomu, že se dosud nepodařilo vyřešit několik metodických problémů, bude obtížné zajistit, aby byla během současného ověřovacího cyklu dostatečně pokryta hlavní rizika týkající se kvality údajů členských států. Některé otázky vyžadují přijetí pokynů nebo právních předpisů na úrovni EU, například pokud jde o průměrné míry ztrát (viz body [51](#) a [52](#)), a nelze je proto řešit pouze ověřováním Eurostatu a následným uplatněním výhrad. Další problémy, jako je absence kontrol zpracování odpadů přijatých subjekty provádějícími recyklaci, nespadají do působnosti ověřování Eurostatu (viz bod [75](#)).

Závěry a doporučení

95 Dospěli jsme k závěru, že členské státy nebyly na zavedení vlastního zdroje z nerecyklovaných plastových obalových odpadů dostatečně připraveny a že opatření Komise na monitorování a podporu zavádění tohoto zdroje sice pomohla zlepšit kvalitu údajů, nebyla však přijata včas. Rovněž jsme dospěli k závěru, že údaje pro účely vlastních zdrojů nebyly dostatečně srovnatelné a spolehlivé. Týká se to i údajů využívaných k podávání zpráv o plnění cílů recyklace stanovených ve směrnici o obalech a obalových odpadech.

96 Zjistili jsme, že zavedení nového vlastního zdroje neproběhlo bez komplikací. Členské státy provedly klíčové právní aspekty se zpožděním a Komise se včas nezabývala problémy souvisejícími s provedením ve vnitrostátním právu, které mají vliv na výpočet vlastního zdroje (viz body [27–33](#)). Zjistili jsme, že podpora Komise členskými státy v počátečních fázích provádění byla užitečná, ale nebyla poskytnuta včas, což bylo ovšem částečně dáno omezeními způsobenými pandemií covidu-19 (viz body [34–41](#)). Vlivem pozdního přijetí klíčových právních požadavků neproběhlo zavedení vlastního zdroje harmonizovaně (viz body [44–53](#)). Tyto problémy poznamenaly první rok provádění vlastního zdroje z plastových obalových odpadů, protože částka vybraná na základě předpovědí členských států byla o 1,1 miliardy EUR nižší než odhadovaná částka uvedená v ročních výkazech, přičemž tento rozdíl musel být kompenzován vlastním zdrojem z HND, a neměl proto dopad na rozpočet EU (viz body [54–60](#)). V nadcházejících letech se očekává zavedení dalších vlastních zdrojů (viz bod [02](#)).

Doporučení 1 – Uplatňovat poznatky získané při zavádění vlastního zdroje z plastových obalových odpadů

Při přípravě budoucích vlastních zdrojů by Komise měla:

- a) zjistit, jaké legislativní změny je potřeba provést, a odhadnout časový harmonogram předložení jejich návrhu;
- b) v případech, kdy jsou nové vlastní zdroje založeny na údajích vykázaných členskými státy, identifikovat klíčová rizika, která mají vliv na kvalitu údajů, a před zavedením nových vlastních zdrojů sdělit tyto informace členským státům;
- c) zavést účinný postup pro kontrolu opatření přijatých v návaznosti na případný významný nesoulad zjištěný při provedení ve vnitrostátních právních předpisech nebo na problémy, které mají vliv na kvalitu údajů.

Cílové datum provedení: pro nové vlastní zdroje navrhované po roce 2024

97 Členské státy neuplatňovaly klíčové postupy zpracování údajů, jako je použití dvou metod zpracování údajů pro vzniklý odpad a zprůměrování výsledků (viz body 61–66), použití místa měření stanoveného právními předpisy pro výpočet množství recyklovaných odpadů nebo použití průměrné míry ztrát na základě harmonizovaných pravidel (viz body 67–71). Zaznamenali jsme také, že definice *plastů* se v právních dokumentech EU liší (viz body 43–45) a že ne všechny členské státy provedly ve vnitrostátním právu pravidla pro zpracování požadovaná směrnicí o obalech a obalových odpadech (viz body 30 a 31).

Doporučení 2 – Zlepšit srovnatelnost a spolehlivost údajů

Komise by měla:

- a) společně s členskými státy stanovit časový plán pro řešení obtíží, které jednotlivým zemím brání v odhadu vyprodukovaných odpadů pomocí obou metod a v jejich zprůměrování;
- b) společně s členskými státy určit potíže, které jim brání používat pro výpočet množství deklarovaného jako recyklované místo vstupu do recyklace, a přijmout opatření k řešení těchto obtíží;
- c) předložit revidovaný návrh aktu v přenesené pravomoci, kterým se stanoví průměrné míry ztrát;
- d) navrhnout sjednocení definice plastů ve všech dokumentech týkajících se vlastního zdroje z plastových obalových odpadů.

Cílové datum provedení: 2026

98 Právní rámec nestanoví kontroly postupů recyklace. Proto existuje riziko, že recyklace plastových obalových odpadů vykazovaných jako recyklované nemusí ve všech případech skutečně proběhnout (viz body **72–84**). Zjistili jsme také, že členské státy nebyly schopny zajistit, aby podmínky pro recyklaci plastových obalových odpadů vyvážených do třetích zemí byly v zásadě rovnocenné postupům recyklace v EU (viz body **85–88**). Komise se při inspekcích řídila zavedenými postupy, nezabývala se však dostatečně nejvýznamnějšími riziky spojenými se zpracováním údajů (viz body **89–94**).

Doporučení 3 – Zmírnit riziko, že odpad odeslaný subjektům provádějícím recyklaci nebude recyklován

Komise by měla posoudit riziko, že plastové obalové odpady odeslané subjektům provádějícím recyklaci v EU i mimo ni nebudou recyklovány, určit vhodná opatření ke zmírnění tohoto rizika a projednat jejich provádění s členskými státy.

Cílové datum provedení: 2027

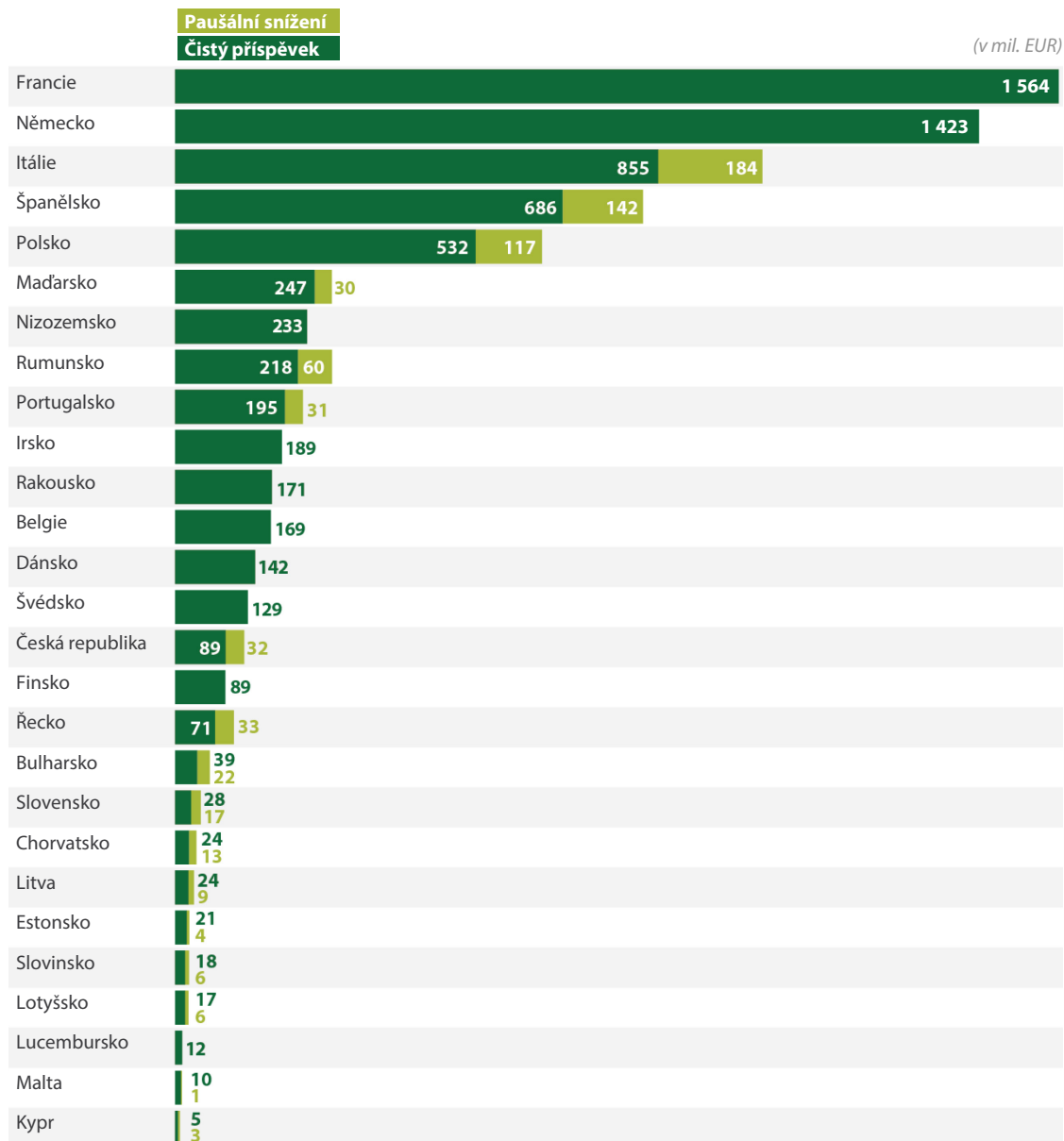
Tuto zprávu přijal senát V, jemuž předsedá Jan Gregor, člen Účetního dvora, v Lucemburku na svém zasedání dne 9. července 2024.

Za Účetní dvůr

Tony Murphy
předseda

Přílohy

Příloha I – Čisté příspěvky členských států do vlastního zdroje z plastových obalových odpadů v roce 2023 a odpovídající snížení

Zdroj: EÚD na základě tabulky 3 opravného rozpočtu Evropské unie č. 4 na rozpočtový rok 2023.

Použité zkratky

DPH: daň z přidané hodnoty

Eurostat: Statistický úřad Evropské unie

GŘ BUDG: Generální ředitelství pro rozpočet

GŘ ENV: Generální ředitelství pro životní prostředí

HND: hrubý národní důchod

HNP: hrubý národní produkt

SPOO: statistiky o plastových obalových odpadech

Glosář

Organizace odpovědnosti výrobců: subjekt zřízený výrobcí, aby splnili své povinnosti, pokud jde o dopad jejich výrobků na životní prostředí.

Přístup založený na množství uvedeném na trh: metoda odhadu množství plastových obalových odpadů v okamžiku, kdy je výrobek dodáván k distribuci, spotřebě nebo použití, založená převážně na údajích od výrobců plastových obalů.

Rozšířená odpovědnost výrobce: přístup, kterým se odpovědnost výrobce za životní prostředí rozšiřuje o fázi životního cyklu výrobku poté, co jej spotřebitel přestal používat, včetně recyklace a odstranění.

Odpovědi Komise

<https://www.eca.europa.eu/cs/publications/sr-2024-16>

Harmonogram

<https://www.eca.europa.eu/cs/publications/sr-2024-16>

Auditní tým

Účetní dvůr ve svých zvláštních zprávách informuje o výsledcích auditů politik a programů EU či témat z oblasti správy a řízení zaměřených na konkrétní oblasti rozpočtu. Účetní dvůr vybírá a koncipuje tyto auditní úkoly tak, aby byl jejich dopad co nejvyšší, a zároveň zohledňuje rizika pro výkonnost a zajištění souladu s předpisy, objem příslušných příjmů či výdajů, očekávaný vývoj, politické zájmy a zájem veřejnosti.

Tento audit výkonnosti provedl auditní senát V, který se zaměřuje na financování a správu Unie a jemuž předsedá člen EÚD Jan Gregor. Audit vedl člen EÚD Lefteris Christoforu a podporu mu poskytovali vedoucí kabinetu Theodosis Tsiolas, tajemnice kabinetu Panagiota Liapiová, vyšší manažer Alberto Gasperoni, vedoucí úkolu José Parente, zástupkyně vedoucího úkolu Diana Voineaová a auditoři Tadhg Ó Caoimh, Eda Caliskanová a Marco Fians. Grafickou podporu zajišťovala Giuliana Luccheseová.

Zleva doprava: Panagiota Liapiová, Alberto Gasperoni, José Parente, Diana Voineaová, Lefteris Christoforu, Tadhg Ó Caoimh, Eda Caliskanová, Marco Fians a Theodosis Tsiolas.

AUTORSKÁ PRÁVA

© Evropská unie, 2024

Politiku opakovaného použití dokumentů Evropského účetního dvora (EÚD) upravuje [rozhodnutí Evropského účetního dvora 6-2019](#) o politice týkající se veřejně přístupných dat a opakovaném použití dokumentů.

Pokud není uvedeno jinak (například v jednotlivých upozorněních o ochraně autorských práv), je obsah EÚD vlastněný EU předmětem licence [Creative Commons Attribution 4.0 International \(CC BY 4.0\)](#). Opakované použití je tedy obecně povoleno za podmínky, že je uveden zdroj a případné změny jsou označeny. Osoby opakovaně používající obsah EÚD nesmí měnit jeho původní význam či sdělení. EÚD nenesou za jakékoli důsledky opakovaného použití odpovědnost.

Pokud konkrétní obsah zobrazuje identifikovatelné fyzické osoby, například na fotografiích zaměstnanců EÚD, nebo zahrnuje díla třetích stran, je nutno získat další povolení.

Je-li takové povolení poskytnuto, ruší a nahrazuje výše uvedené obecné povolení a musí jasně uvádět veškerá omezení týkající se použití.

K použití nebo reprodukci obsahu, který není ve vlastnictví EU, může být nezbytné požádat o svolení přímo držitele autorských práv.

Programové vybavení nebo dokumenty, na něž se vztahují práva průmyslového vlastnictví, jako patenty, ochranné známky, zapsané (průmyslové) vzory, loga a názvy, jsou z politiky EÚD pro opakované použití vyloučeny.

Internetové stránky orgánů a institucí Evropské unie využívající doménu europa.eu obsahují odkazy na stránky třetích stran. Protože nad jejich obsahem nemá EÚD žádnou kontrolu, doporučujeme seznámit se s jejich vlastními zásadami ochrany soukromí a politikou v oblasti autorských práv.

Použití loga EÚD

Logo EÚD nesmí být použito bez předchozího souhlasu EÚD.

HTML	ISBN 978-92-849-2856-9	ISSN 1977-5628	doi:10.2865/719725	QJ-AB-24-018-CS-Q
PDF	ISBN 978-92-849-2877-4	ISSN 1977-5628	doi:10.2865/594622	QJ-AB-24-018-CS-N

V lednu 2021 zavedla EU nový vlastní zdroj z nerecyklovaných plastových obalových odpadů produkovaných členskými státy. V roce 2023 činily příjmy z tohoto vlastního zdroje 7,2 miliardy EUR, což představuje 4,0 % celkových příjmů EU. Zavedení tohoto nového vlastního zdroje bylo předmětem našeho posouzení. Dospěli jsme k závěru, že členské státy nebyly na tento krok dostatečně připraveny a používané údaje nebyly dostatečně srovnatelné a spolehlivé. Komise sice přijala opatření, díky nimž se kvalita údajů zlepšila, nicméně neučinila tak včas. Doporučujeme, aby Komise využila zkušenosti získané při zavádění tohoto nového vlastního zdroje, zlepšila srovnatelnost a spolehlivost údajů a zmírnila riziko, že odpad odesílaný subjektům provádějícím recyklaci nebude ve skutečnosti recyklován.

Zvláštní zpráva EÚD podle čl. 287 odst. 4 druhého pododstavce Smlouvy o fungování EU.

EVROPSKÝ
ÚČETNÍ DVŮR

Úřad pro publikace
Evropské unie

EVROPSKÝ ÚČETNÍ DVŮR
12, rue Alcide De Gasperi
1615 Luxembourg
LUCSEMBURSKO

Tel.: +352 4398-1

Dotazy: eca.europa.eu/cs/contact
Internetová stránka: eca.europa.eu
Twitter: @EUAuditors